

รายงานผลการวิจัย

การจัดการดินเปรี้ยวจัดที่เหมาะสมเพื่อความเป็นประโยชน์ของราตุ
อาหารพืชต่อการผลิตของปาล์มน้ำมันที่ปลูกในจังหวัดพัทลุง

ดำเนินการโดย

นายวิโรจน์ ปั่นพรມ

นางพิมล อ่อนแก้ว

นางสาวเพ็ญศรี ท่อวิถี

นายนคร เพ็ชรบุรี

นางนงเยาว์ พฤฒิคณี

นายอับดุลเลาะ อะยีอะเต็ง

สำนักงานพัฒนาที่ดินเขต 12

กรมพัฒนาที่ดิน

ทะเบียนวิจัยเลขที่ 61 - 63 - 04 - 08 - 010102 - 024 - 105 - 02 -11

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	1
หลักการและเหตุผล	3
วัตถุประสงค์	3
ตรวจสอบสาร	4
ระยะเวลาและสถานที่ดำเนินการ	17
อุปกรณ์และวิธีการ	17
ผลการทดลอง	21
สรุปผลการทดลอง	23
ข้อเสนอแนะ	23
ประโยชน์ที่ได้รับ	24
เอกสารอ้างอิง	25

รายงานผลการวิจัยฉบับสมบูรณ์

ทะเบียนวิจัยเลขที่	61 63 04 08 010102 024 105 02 11
ชื่อโครงการ	การจัดการดินเปรี้ยวจัดที่เหมาะสมเพื่อความเป็นประโยชน์ของราตุอาหารพืชต่อการผลิตของปาล์มน้ำมันที่ปลูกในจังหวัดพัทลุง
	Appropriate management of acid sulfate soil to increasing the availableof plant nutrient with for manufacture on oil palm in Phattalung province
กลุ่มชุดดินที่	14 ตินระแวง (Rangae series : Ra)
ผู้ดำเนินงานวิจัย	นายวีโรจน์ ปีนพร นางพิมลօ่อนแก้ว นางสาวเพญศรี ท่องวิถี นายนคร เพ็ชร์บุรี นางนงเนยาร์ พฤฒิกานต์ และนายอับดุลเลาะ อะยีอะห์เติง

บทคัดย่อ

การจัดการดินเปรี้ยวจัดที่เหมาะสมเพื่อความเป็นประโยชน์ของราตุอาหารพืชต่อการผลิตของปาล์มน้ำมันที่ปลูกในจังหวัดพัทลุง เริ่มต้นดำเนินการ เดือนตุลาคม 2560 สิ้นสุด เดือนกันยายน 2563 ประกอบด้วย 3 โครงการย่อย คือ 1) ผลการใช้ปุ๋ยอินทรีย์ร่วมกับปูนโดโลไมท์ต่อการเจริญเติบโตของปาล์มน้ำมันในพื้นที่ดินเปรี้ยวจัด จังหวัดพัทลุง 2) ผลการใช้ปุ๋ยชีวภาพและลดอัตราปุ๋ยเคมีต่อการเพิ่มผลผลิตของปาล์มน้ำมันในพื้นที่ดินเปรี้ยวจัด จังหวัดพัทลุง และ 3) ผลการใช้ปุ๋ยชีวภาพและปุ๋ยอินทรีย์คุณภาพสูงต่อขนาดและน้ำหนักของทรายของปาล์มน้ำมันที่ปลูกในพื้นที่ดินเปรี้ยวจัด จังหวัดพัทลุง โดยมีแนวทางการจัดการดินเปรี้ยวจัด โดยการใช้โดโลไมท์ในการปรับสภาพดิน และการเพิ่มความอุดมสมบูรณ์ของดินโดยเทคโนโลยีชีวภาพของกรมพัฒนาที่ดิน ได้แก่ การใช้น้ำหมักชีวภาพ พด.2 ปุ๋ยอินทรีย์ที่ขยายเชื้อด้วยจุลินทรีย์ชุปเปอร์ พด.9 ปุ๋ยชีวภาพ พด.12 ปุ๋ยกอก ปุ๋ยอินทรีย์คุณภาพสูง ร่วมกับการลดการใช้ปุ๋ยเคมี เพื่อเพิ่มผลิตภาพและทักษะภาพของดินเปรี้ยวจัดในการเจริญเติบโตของปาล์มน้ำมัน ลดต้นทุนการผลิต และเพิ่มผลตอบแทนทางเศรษฐกิจ ซึ่งจะได้ใช้เป็นแนวทางปฏิบัติขยายผลสู่เกษตรกรในพื้นที่ดินเปรี้ยวจัดต่อไป จากการศึกษาสามารถแบ่งการจัดการตามช่วงอายุของปาล์มน้ำมัน คือ ช่วงก่อนให้ผลผลิต ปาล์มน้ำมันอายุ 1-3 ปี เกษตรกรควรปรับปรุงดินเปรี้ยวจัดด้วยการใส่โดโลไมท์ตามค่าความต้องการปูน (LR) ร่วมกับการใส่ปุ๋ยเคมีอัตราครึ่งหนึ่ง ตามคำแนะนำของกรมวิชาการเกษตร และใส่ปุ๋ยอินทรีย์ที่ขยายเชื้อด้วยจุลินทรีย์ชุปเปอร์ พด.9 อัตรา 3 กิโลกรัมต่อตัน เป็นวิธีที่ดีที่สุด ที่ทำให้ปาล์มน้ำมันมีผลผลิตสูงที่สุดในปีแรก เท่ากับ 1,377.20 กิโลกรัมต่อไร่ และเมื่อปาล์มน้ำมันเริ่มให้ผลผลิต (อายุ 3-5 ปี) ควรทำการใส่โดโลไมท์ตามค่าความต้องการปูน (LR) ร่วมกับการใส่ 30% ของปุ๋ยเคมีตามอัตราแนะนำของกรมวิชาการเกษตร ร่วมกับปุ๋ยชีวภาพ พด.12 อัตรา 15 กิโลกรัมต่อตัน เป็นวิธีที่ดีที่สุดที่ทำให้ปาล์มน้ำมันมีจำนวนทราย และน้ำหนักสดผลผลิตมากที่สุด เท่ากับ 15.86 ทรายต่อตันต่อปี และ 3,392.64 กิโลกรัมต่อไร่ต่อปี ตามลำดับ และเมื่อปาล์มน้ำมันที่ให้ผลผลิตแล้ว ช่วงอายุ 5 ปี ขึ้นไป ควรทำการจัดการดินเปรี้ยวจัดโดยการใส่โดโลไมท์ตามค่าความต้องการปูน (LR) ร่วมกับปุ๋ยเคมีอัตราครึ่งหนึ่งตามค่าวิเคราะห์ดิน และปุ๋ยอินทรีย์คุณภาพสูง อัตรา 15 กิโลกรัมต่อตัน จะทำให้ค่าเฉลี่ยความยาวและเส้นรอบวงของทรายปาล์มน้ำมัน และน้ำหนักสดผลผลิตปาล์มน้ำมันมากที่สุด เท่ากับ 36.66 และ 89.39 เซนติเมตร และ 2,445.93 กิโลกรัมต่อไร่ต่อปี ตามลำดับ

คำสำคัญ : ดินเปรี้ยวจัด ปุ๋ยเคมี เทคโนโลยีชีวภาพ ปาล์มน้ำมัน

Abstract

Appropriate management of acid sulfate soil to increasing the availableof plant nutrient with for manufature on oil palm in Phattalung province on October 2017 to September 2020. The consists of 3 sub-projects were 1) Effect of using organic fertilizer with dolomite for oil palm growth on acid sulfate soil in Phattalung province 2) Effect of using bio fertilizer and reduce chemical fertilizer rate to increasing on oil palm in acid sulfate soil at Phattalung province 3) Effect of using bio fertilizer and high-quality fertilizer with to the size and weight of oil palm fruit bunches in acid sulfate soil at Phattalung province. This research has guidelines for managing acid sulfate soil. By using dolomite adjust soil reaction and increasing the fertility of the soil by biotechnology of Land Development Department such as liquid fertilizer LDD2, compost integrated with microbial super LDD9, bio-fertilizer super LDD12, manure, high-quality organic fertilizers with reducing the use of chemical fertilizers to increase the productivity and potential of acid sulfate soil for the growth of oil palm, reduce production costs and increase economic returns. This will be used as a practice to expand results to farmers in the area of acid sulfate soil further. The study was able to divide the management according to the age of the oil palm, oil palm aged 1–3 years, using dolomite according to lime requirement combined with chemical fertilizer in the half rate of the recommended by Department of Agriculture (DOA) and compost integrated with microbial super LDD.9 rate of 3 kg per plant. There was the best way That gave the oil palm the highest yield in the first year, which was 1,377.20 kg per rai. When the oil palm begins to yield (3-5 years old), using dolomite according to lime requirement combined with chemical fertilizer in 30% of rate the recommended by DOA and bio-fertilizer super LDD12 rates of 15 kg per plant. There was the best way to produce large amounts of oil palm. Fresh weight and yield were the highest at 15.86 bunches per plant per year and 3,392.64 kilograms per rai per year, respectively. Over 5 years of age, should be managed by using dolomite according to the lime requirement (LR), with chemical fertilizers in the half the rate of soil analysis and high-quality organic fertilizers at the rate of 15 kg per plant. There was the average length and circumference of the oil palm bunch the highest fresh weight and oil palm yield were 36.66 and 89.39 cm and 2,445.93 kg per rai per year, respectively.

Keywords: acid sulfate soil, Chemical Fertilizer, Biotechnology, oil plam

กิตติกรรมประกาศ

ข้าพเจ้าขอกราบขอบพระคุณนายศรีศักดิ์ رانี ผู้อำนวยการสำนักงานพัฒนาที่ดินเขต 12 ประธานกรรมการกลั่นกรองงานวิจัย ดร.ทวีแสง พูลพูน ผู้เชี่ยวชาญด้านวางแผนการพัฒนาที่ดิน และ นายกิตติศักดิ์ ประชุมทอง ผู้อำนวยการกลุ่มวิเคราะห์ดิน ที่ช่วยให้คำปรึกษาและลงพื้นที่เพื่อเก็บข้อมูลร่วมกัน และขอบคุณ ดร.พิลาสลักษณ์ ลิ่วรุ่งเจริญ ที่ช่วยให้คำปรึกษาและกลั่นกรองงานวิจัย ช่วยซึ้งแนวทางในการทำงานวิจัยฉบับนี้ให้เสร็จสมบูรณ์ลุล่วงด้วยดี และแก้ไขข้อบกพร่องในการเขียนงานวิจัยให้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

ขอขอบคุณสถานีอุตุนิยมวิทยาจังหวัดพัทลุง ที่สนับสนุนข้อมูลประกอบงานวิจัย และขอขอบคุณเจ้าหน้าที่กลุ่มวิเคราะห์ดิน นักวิชาการ สำนักงานพัฒนาที่ดินเขต 12 และนักวิชาการสถานีพัฒนาที่ดินพัทลุง ที่กรุณาให้ความช่วยเหลือในด้านการเตรียมปุ่ยที่ใช้ในการทดลอง การใส่ปุ่ยตามตัวรับการทดลอง การเก็บข้อมูลผลผลิต และงานธุรการต่าง ๆ ตลอดจนการวิเคราะห์ตัวอย่างดินและพืช

สุดท้ายนี้ข้าพเจ้าขอกราบขอบพระคุณทุกท่าน ที่ได้ให้ความช่วยเหลือและเป็นกำลังใจตลอดมา ส่งผลให้งานวิจัยฉบับนี้สำเร็จลุล่วงด้วยดี

คงผู้วิจัย

สารบัญ

สารบัญ	(4)	หน้า
หลักการและเหตุผล	1	
วัตถุประสงค์	1	
ตรวจสอบสาร	2	
1. ดินเปรี้ยวจัด	3	
2. ปาล์มน้ำมัน	4	
3. ผลิตภัณฑ์เทคโนโลยีชีวภาพกรรมพัฒนาที่ดิน	10	
4. ปุ๋ยคอก (Manure)	14	
5. ปูนโดยไม่มี	15	
ระยะเวลาดำเนินการทดลอง	15	
สถานที่ดำเนินการ	15	
วัสดุอุปกรณ์และวิธีการ	15	
ผลการทดลองและวิจารณ์	19	
สรุป	21	
ข้อเสนอแนะ	21	
ประโยชน์ที่ได้รับ	22	
เอกสารอ้างอิง	23	

หลักการและเหตุผล

การปลูกป่าล้มน้ำมันในพื้นที่ดินเปรี้ยวจัด ซึ่งเป็นดินที่ไม่เหมาะสมต่อการเจริญเติบโตของพืช ทำให้เกษตรกรประสบปัญหาด้านการปรับปรุงบำรุงดิน การเจริญเติบโตและความสมบูรณ์ของต้นปาล์มน้ำมันเนื่องจากมีข้อจำกัดหลายอย่าง เช่น สภาพดินที่มีความเป็นกรดรุนแรง สภาพภาระบายน้ำแล้วถึงเลวมาก มีน้ำท่วมขังตลอดปี และดินมีความอุดมสมบูรณ์ต่ำ ปริมาณธาตุอาหารที่เป็นประโยชน์ต่อพืชถูกต้องไว้ เช่น พофฟอรัสจะถูกต้องโดยอัลูมินัมและเหล็ก ปุ๋ยแอมโมเนียมและโพแทสเซียมก็ถูกชะล้างได้ง่าย ทำให้มีธาตุอาหารไม่เพียงพอต่อการเจริญเติบโต การแบ่งเชลล์ การสีบพันธุ์ กระบวนการสังเคราะห์แสง และการหายใจเป็นต้น ส่งผลให้ปาล์มน้ำมันมีอัตราการเจริญเติบโตต่ำ ลำต้นเล็ก ทางใบสั้น ผลผลิตต่ำ เป็นต้น (เจริญ และคณะ, 2540) เกษตรกรที่ใช้พื้นที่ดังกล่าวจึงต้องใช้ปุ๋ยเคมีในการผลิตปาล์มน้ำมันในอัตราที่สูงขึ้น เพื่อให้เพียงพอต่อการเจริญเติบโตของปาล์มน้ำมัน โดยพบว่าการใช้ปุ๋ยเคมีติดต่อกันเป็นระยะเวลานานจะทำให้ดินบริเวณรอบโคนต้นแข็งแน่นทึบ รากชนวนไข่ได้ยักษ์ น้ำซึมผ่านได้ยาก เมื่อดินแห้งจะแข็งมาก และการใช้ปุ๋ยเคมีที่มีความเข้มข้นสูงอาจจะเป็นอันตรายกับจุลินทรีย์ในดินบางชนิด ซึ่งหากเกษตรกรมีการจัดการพื้นที่แบบนี้ไปนาน ๆ จะส่งผลกระทบโดยตรงต่อการเจริญเติบโตของปาล์มน้ำมัน เกษตรกรจะสูญเสียเงินค่าปุ๋ยเคมีมากขึ้น ภาระด้านต้นทุนการผลิตที่สูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง และไม่สามารถใช้พื้นที่ทำการเกษตรแบบยั่งยืนต่อไปในอนาคตได้

เป้าหมายของโครงการฯ เพื่อการเพิ่มผลิตภาพและศักยภาพของดินเปรี้ยวจัดให้มีความเหมาะสมต่อการปลูกป่าล้มน้ำมัน เกษตรกรมีความรู้เกี่ยวกับการจัดการดินเปรี้ยวจัด น้ำ และธาตุอาหารพืช รวมถึงการจัดการสวนที่ถูกวิธีและเหมาะสม ซึ่งจะส่งผลให้ดินมีโครงสร้างดี ไม่แน่นทึบ การซ่อนไข่ของรากดี การระบายน้ำ ถ่ายเทอากาศดี มีค่าปฏิกิริยาดินเหมาะสม สามารถเพิ่มความเป็นประโยชน์ของธาตุอาหารพืชให้มากขึ้น และมีการสะสมธาตุอาหารหลัก ธาตุอาหารรอง ธาตุอาหารเสริม และออร์โนนที่เป็นประโยชน์ต่อการเจริญเติบโตให้เพียงพอกับความต้องการของปาล์มน้ำมัน เพิ่มความเป็นประโยชน์ของธาตุพофฟอรัสและโพแทสเซียมให้มากขึ้น ต้นปาล์มน้ำมันสามารถเจริญเติบโตและให้ผลผลิตที่มีคุณภาพต่อไป

ดังนั้น สำนักงานพัฒนาที่ดินเขต 12 จึงได้จัดทำโครงการวิจัยผลการใช้ปุ๋ยอินทรีย์ร่วมกับปุ๋นโดโลไมท์ในพื้นที่ดินเปรี้ยวจัด เพื่อศึกษาการจัดการดินเปรี้ยวจัดที่เหมาะสม โดยการใช้โดโลไมท์ในการปรับสภาพดิน และการเพิ่มความอุดมสมบูรณ์ของดินโดยการใช้น้ำหมักชีวภาพ พด.2 ปุ๋ยอินทรีย์ที่ขยายเชื้อด้วยจุลินทรีย์ชุบเบอร์ พด.9 ปุ๋ยชีวภาพ พด.12 ปุ๋ยคอก และปุ๋ยเคมีในอัตราครึ่งหนึ่งของอัตราแนะนำของกรมวิชาการเกษตร และตามค่าวิเคราะห์ดิน เพื่อเพิ่มผลิตภาพและศักยภาพของดินเปรี้ยวจัดในการเจริญเติบโตของปาล์มน้ำมัน ต้นทุนการผลิต และผลตอบแทนทางเศรษฐกิจ ซึ่งจะได้ใช้เป็นแนวทางปฏิบัติขยายผลสู่เกษตรกรในพื้นที่ที่มีสภาพปัญหาเดียวกันต่อไป

วัตถุประสงค์

ศึกษาการจัดการดินเปรี้ยวจัดที่เหมาะสมเพื่อความเป็นประโยชน์ของธาตุอาหารพืชต่อการเจริญเติบโต การเพิ่มผลผลิต ขนาดและน้ำหนักของพืชปาล์มน้ำมัน เพื่อเป็นแนวทางการจัดการดินเปรี้ยวจัดเพื่อการผลิตปาล์มน้ำมันในดินเปรี้ยวจัดแก่เกษตรกร

การตรวจเอกสาร

1. ดินเปรี้ยวจัด

พื้นที่ดินเปรี้ยวจัดส่วนใหญ่แพร่กระจายอยู่ทั่วไปในทุกภาคของประเทศไทย มีพื้นที่ 6,239,361 ไร่ โดยเฉพาะที่ราบลุ่มภาคกลางตอนใต้ บริเวณชายฝั่งทะเลตะวันออกเฉียงใต้ บริเวณลุ่มน้ำจันทบุรี และชายฝั่งทะเลตะวันออกของภาคใต้ สำหรับพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออกของภาคใต้ตอนล่าง พบว่า จังหวัดที่มีพื้นที่ดินเปรี้ยวมากที่สุดคือ นราธิวาส รองลงมาสangขลา และปัตตานี มีพื้นที่ 138,759 136,711 และ 102,313 ไร่ ตามลำดับ ส่วนจังหวัดพัทลุงมีพื้นที่ที่เป็นดินเปรี้ยวจัด คิดเป็นเนื้อที่ 62,052 ไร่ หรือร้อยละ 2.90 ของพื้นที่ จังหวัด (กรมพัฒนาที่ดิน, 2558) จังหวัดพัทลุงมีพื้นที่ทั้งหมด 2,140,296 ไร่ ในปี 2559 มีพื้นที่ปลูกปาล์มน้ำมัน 44,206 ไร่ พื้นที่ให้ผลผลิตแล้ว 31,494 ไร่ ผลผลิตที่ได้ 83,975.05 ตัน ผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ 2,632.94 กิโลกรัมต่อไร่ (สำนักงานจังหวัดพัทลุง, 2560) ดินเปรี้ยวจัดเป็นดินที่เกิดจากการทับถมของตะกอนน้ำกร่อย หรือตะกอนน้ำทะเลที่มีสารประกอบของธาตุกำมะถันปะปนอยู่ เมื่อเกิดกระบวนการทางเคมีจะกลายเป็นแร่ไฟฟ้า (FeS₂) สะสม และเมื่อมีการระบายน้ำออก หรือระดับน้ำใต้ดินลดต่ำลงเกินชั้นไฟฟ้า ออกซิเจนในอากาศ ก็จะทำปฏิกิริยาอกซิเดชันกับสารไฟฟ้า และปลดปล่อยกรดกำมะถัน (H₂SO₄) ขึ้นในชั้นดิน และพบสารประกอบจาโกราไซด์ ที่มีสีเหลืองฟางขาวในชั้นดินด้วย ลักษณะทั่วไปของดินเปรี้ยวจัดที่พบในบริเวณที่ระบุ ลุ่ม ดินชั้นบนลึกตั้งแต่ 20-40 เซนติเมตรเป็นดินเหนียวถึงเหนียวจัดมีสีเทาหรือสีเทาเข้มถึงดำ มีจุดประสีน้ำตาลแก่ สีแดงปนเหลือง และสีแดง มีค่าความเป็นกรดต่าง 4.0-5.5 ส่วนดินชั้นล่างเป็นดินเหนียวมีสีพื้นเป็นสีน้ำตาล หรือสีน้ำตาลปนเทาถึงสีเทา มีจุดประสีเหลืองปนน้ำตาล สีแดง หรือสีเหลืองฟางขาว มีการระบายน้ำเลว ความสามารถในการอุ้มน้ำสูง (นงคราญ, 2536) การเกิดพื้นที่ดินเปรี้ยวจัดส่งผลกระทบต่อการใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อการเกษตรอย่างรุนแรงทำให้ปลูกพืชได้น้อยชนิดและให้ผลผลิตต่ำ การปลูกพืชจะได้รับผลกระทบโดยตรงจากความรุนแรงของกรดที่เกิดขึ้นในดินโดยการละลายออกماของธาตุบางชนิด เช่น อะลูมิնัม เหล็ก และแมงกานีส จนถึงระดับที่เป็นพิษต่อพืช อีกทั้งทำให้ธาตุฟอฟอรัส ซึ่งเป็นธาตุอาหารหลัก ถูกตกรวงให้ออกในรูปที่ไม่เป็นประโยชน์ต่อพืช หรือถูกดูดตึงไปไม่ได้ เมื่อปลูกพืชในสภาพน้ำแข็ง แม้จะดูว่า เป็นการลดความเป็นกรดของดินโดยใช้น้ำ แต่ปัญหาที่ตามมาก็คือความเป็นพิษจากก้าชไข่เน่า จากเหล็กและก้าชคาร์บอนไดออกไซด์ (พิสุทธิ์ และคณะ, 2536)

ดินเปรี้ยวจัดหรือดินกรดกำมะถันมักเป็นดินที่มีข้อจำกัดของธาตุอาหารพืช พบว่า โดยมากจะขาดธาตุ N, P, K, Ca, Mg, S, Cu และ Mo จึงต้องมีการเพิ่มให้กับพืช ดินกรดจะมีธาตุที่ละลายได้ในช่วง pH ต่ำกว่าความมากกว่าปกติ เช่น อะลูมินัม, เหล็ก เป็นต้น เมื่อมีการใช้ปุ๋ยเคมีจึงต้องใช้อัตราที่สูง เนื่องจากมีธาตุอาหารบางส่วนถูกตกรวงโดยธาตุต่างๆ เช่น ฟอฟอรัสจะถูกตกรวงโดยอะลูมินัมและเหล็ก ปุ๋ยแอมโมเนียมและโพแทสเซียมก็ถูกชะล้างได้ง่าย หากมีการใช้ปุ๋ยเคมีร่วมกับปุ๋ยอินทรีย์ ปุ๋ยเคมีจะมีประสิทธิภาพสูงขึ้น เนื่องจากสารอินทรีย์จะจับกับอะลูมินัมและเหล็ก เป็นสารประกอบเชิงซ้อน ลดการตกรวงฟอฟอรัสได้ระดับหนึ่ง นอกจากนี้ ปุ๋ยอินทรีย์ยังจับปุ๋ยแอมโมเนียมได้บางส่วน ทำให้ลดการสูญเสียของล้างไปได้บ้าง (เจริญและคณะ, 2540) ความเป็นพิษของสารประกอบต่างๆที่ละลายออกมานในสภาพดินที่เป็นกรดจัด เช่น ความเป็นพิษของอะลูมินัม เมื่อ pH ลดลง 1 หน่วย ปริมาณของอะลูมินัมที่ละลายได้จะเพิ่มขึ้นเป็น 10 เท่า อะลูมินัมจะสะสมในเนื้อเยื่อของราก ทำให้พืชยับยั้งการแบ่งตัวของเซลล์และเอนไซม์ที่เกี่ยวข้องกับการสร้างผนังเซลล์ ทำให้ระบบ rakพืชไม่เจริญเติบโต และความเป็นพิษของธาตุเหล็กจะส่งผลต่อการเจริญเติบโตของพืช ก้าชไฮโดรเจนซัลไฟด์ในดินเปรี้ยวจัด จะทำลายการทำงานของระบบ rakพืชทำให้รากเน่าหรืออ่อนแอต่อการเกิดโรค เป็นต้น (พิสุทธิ์ และคณะ, 2536) พื้นที่ดินเปรี้ยวจัดเป็นดินที่ก่อให้เกิดปัญหาเป็นอย่างมากต่อระบบเศรษฐกิจและสังคมของประเทศไทย โดยดินเปรี้ยวจัดเป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้การเจริญเติบโตและผลผลิตพืชตกต่ำ เพราะทำให้ความเป็นประโยชน์ของธาตุอาหารหลักของพืชลดลง หรือไม่เพียงพอต่อความต้องการของ

พีช ราตุอาหารหลักของพีชมีอยู่ในระดับต่ำคือ ในโตรเจน ฟอสฟอรัส โพแทสเซียม ส่วนราตุอาหารบางชนิดมีมากเกินความจำเป็นจนก่อให้เกิดอันตรายหรือแสดงความเป็นพิษต่อพีช เช่น อะลูมิnum เหล็ก แมงกานีส ความเป็นกรดจัดยังมีผลต่อจุลินทรีย์ที่อาศัยอยู่ในดิน และมีประโยชน์ต่อพีชมีปริมาณลดลง

กลุ่มชุดดินที่ 14 มีเนื้อดินเป็นดินเหนียว ดินบนสีดำหรือสีเทาปนดำ ส่วนดินชั้นล่างสีเทา พบรดูประสีเหลืองและสีน้ำตาลปะปนเล็กน้อย จะพบดินเลนสีเทาปนเขียวและมีสารประกอบกำมะถันอยู่มากตั้งแต่ความลึก 80 ซม. ลงไป ปฏิกิริยาดินเป็นกรดรุนแรง ($\text{pH } 4.5$) มีความอุดมสมบูรณ์ตามธรรมชาติค่อนข้างต่ำ

ชุดดินระดับ Ra จัดอยู่ใน very fine, mixed, superactive, acid, isohypertermic Sulfic Endoaquepts เกิดจากการทับถมของตะกอนลำน้ำป่าจุบัน บนที่ราบน้ำทaleท่วมถึงมากก่อน ในแรกหรือที่ลุ่มหลังสันริมน้ำซึ่งอยู่ติดต่อกับที่ราบน้ำท่วมถึง สภาพพื้นที่ที่พบรดูมีลักษณะราบรื่น มีความลาดชันน้อยกว่า 1 เปอร์เซ็นต์ การไหลป่าของน้ำชา จะมีน้ำท่วมผิวดิน 8-10 เดือน ใน 1 ปี ระดับน้ำใต้ดินอยู่ตื้นกว่า 1 เมตร เกือบทตลอดปี โดยมีลักษณะเนื้อดิน คือ ดินชั้นบนเป็นดินร่วนเหนียวหรือดินเหนียวมีสีดำหรือสีเทาปนดำ เนื่องจากมีอินทรีย์วัตถุมาก ในระดับความลึก 0-25 ซม. ซึ่งเป็นส่วนของหน้าดินมีราตุอาหารพีชที่สำคัญต่ำมาก ปฏิกิริยาของดินเป็นกรดจัดถึงจัดมาก ค่าความเป็นกรดเป็นต่ำ 4.0-4.5 ดินชั้นล่างเป็นดินเหนียวหรือดินเหนียวปนทราย สีน้ำตาลปนเทามีจุดประสีเหลืองในระดับความลึกตั้งแต่ 50-100 ซม. เป็นดินเลนสีเทาปนน้ำเงิน ที่มีสารประกอบกำมะถัน การระบายน้ำเลวมาก การไหลป่าของน้ำบนผิวดินชา การซึมผ่านได้ของน้ำชา มีน้ำท่วมขังตลอดทั้งปี (กรมพัฒนาที่ดิน, 2548) การจัดการดินเบรี้ยวจัด เพื่อการปลูกปาล์มน้ำมัน จึงจำเป็นต้องมีการจัดการดินที่เหมาะสม เพื่อให้ได้ผลผลิตที่คุ้มกับการลงทุน ต้องมีการวางแผนเตรียมพื้นที่ ตั้งแต่การทำถนนในสวนปาล์มที่ใช้ในการเดินทางขนส่ง เพื่อเข้าปฎิบัติการดูแลรักษาและการเก็บเกี่ยว การทำร่องระบายน้ำ การทำคันดินล้อมรอบพื้นที่ เพื่อป้องกันน้ำท่วม การปรับรูปแปลงนาดินเบรี้ยวจัด (การขุดคูและยกระดับคันดิน) การกำหนดแนววชุดยกร่อง ขนาดพื้นที่ร่องกว้าง 8 เมตร และวัดขนาดพื้นที่ส่วนที่เป็นร่องน้ำกว้าง 2 เมตร หรือมากกว่านี้ เพื่อให้ได้ดินบนร่องปลูกสูงตามที่ต้องการ ขุดดินบนในส่วนที่เป็นร่องน้ำลึกประมาณ 80 เซนติเมตร ไม่ควรลึกมากกว่า 1 เมตร หรือไม่ลึกถึงชั้นดินเลนที่มีสารประกอบไฟฟ์อยู่ปากบ่อกว้าง 2 เมตร กันบ่อกว้าง 1.5 เมตร นำดินบนไปกองไว้กลางพื้นที่ส่วนที่จะปลูกปาล์มน้ำมัน ส่วนดินล่าง กองไว้ถัดออกจากสร้างคันดินได้ขนาด สูง 0.3-0.5 เมตร โดยบริเวณกลางพื้นที่จะมี ส่วนสูง และลดระดับมาจนถึงครุฑายน้ำ ตกแต่งสันร่องมีขนาด กว้าง 8 เมตร และควรยกร่องให้คันดินปลูกพื้นอยู่สูงจากหน้าดินเดิม 50-80 เซนติเมตร เมื่อดำเนินการ เตรียมพื้นที่โดยการขุดยกร่องเรียบร้อยแล้ว จะต้องแก้ไขความเป็นกรดจัดของดินโดยใช้หินปูนฝุ่น อัตรา 1.4 ตันต่อไร่ หรืออัตราครึ่งหนึ่งของความต้องการปูน และควบคู่กับการควบคุมระดับน้ำไม่ให้ต่ำกว่าชั้นดินเลน (พิสุทธิ์ และคณะ, 2536)

ตารางที่ 1 สมบัติทางเคมีของดินชุดดินที่ 14 ที่ระดับชั้นความลึกต่างๆ

ความลึก (เซนติเมตร)	อินทรีย์วัตถุ	ความชุ่มแลกเปลี่ยนแคต ไօอน	ความอิ่มตัว ด้วยเบส	ฟอสฟอรัสที่เป็นประโยชน์	โพแทสเซียมที่เป็นประโยชน์	ความอุดมสมบูรณ์ของดิน
0-25	ปานกลาง	ปานกลาง	ต่ำ	ต่ำ	ต่ำ	ต่ำ
25-50	ต่ำ	ปานกลาง	ต่ำ	ต่ำ	ต่ำ	ปานกลาง
50-100	ต่ำ	ปานกลาง	ต่ำ	ต่ำ	ต่ำ	ต่ำ

ที่มา: สำนักสำรวจดินและวางแผนการใช้ที่ดิน, 2548.

2. ปาล์มน้ำมัน

ปาล์มน้ำมัน (Oil palm) เป็นพืชเศรษฐกิจที่สำคัญของประเทศไทย เนื่องจากปาล์มน้ำมันใช้ในการอุปโภคบริโภค และในปัจจุบันมีบทบาทสำคัญในการผลิตพลังงานทดแทน (ไบโอดีเซล) รัฐบาลจึงมีนโยบายเกี่ยวกับการผลิตพลังงานทดแทน รวมถึงการเพิ่มปริมาณการใช้น้ำมันปาล์มภายในประเทศให้มากขึ้น เพื่อลดการนำเข้าจากประเทศเพื่อนบ้าน ซึ่งปาล์มน้ำมันเป็นพืชน้ำมันที่มีศักยภาพในการแข่งขันสูงกว่าพืชน้ำมันชนิดอื่น ทั้งด้านการผลิต การตลาด และส่วนแบ่งการผลิตน้ำมันปาล์มต่อน้ำมันพืชของโลก ที่มีแนวโน้มจะเพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง และรวดเร็ว (กรมวิชาการเกษตร, 2548) ที่ผ่านมา พบร่วม มีพื้นที่ปลูกปาล์มน้ำมันเพิ่มขึ้นโดยในปี พ.ศ. 2559 มีพื้นที่ปลูกปาล์มน้ำมัน 5,408,200 ไร่ ให้ผลผลิตแล้ว 4,520,960 ไร่ ให้ผลผลิต 11,662,559 ตัน ผลผลิตเฉลี่ย 2,580 กิโลกรัมต่อไร่ มีการผลิตเพื่อใช้ภายในประเทศโดยแบ่งเป็น เพื่อการบริโภค 0.955 ล้านตัน และนำมาผลิตไบโอดีเซล 0.829 ล้านตัน มีมูลค่าการส่งออก 11,300 ล้านบาท และมีแนวโน้มที่จะเพิ่มขึ้นทุกปี ประเทศไทยมีปริมาณการส่งออกเป็นอันดับ 3 ของโลก รองจากอินโดนีเซียและมาเลเซีย ตลาดส่งออกที่สำคัญของไทยได้แก่ มาเลเซีย อินเดีย อิตาลี เมียนมา กัมพูชา (สำนักเศรษฐกิจการเกษตร, 2560)

ปาล์มน้ำมัน มีชื่อวิทยาศาสตร์ *Elaeis guineensis* จัดอยู่ในตระกูลปาล์ม (Palme หรือ Arecaceae) จัดเป็นพืชสมุน้ำมัน ในเดิมเดียว เป็นพืชยืนต้นที่สามารถให้ผลผลิตทະลายสดได้ตลอดปี ปาล์มน้ำมันมีหลายพันธุ์ พันธุ์ที่ดี คือ พันธุ์ปาล์มน้ำมันลูกผสมเมโนรา (DxP) เป็นพันธุ์ลูกผสมที่ได้จากการแม่พันธุ์ดูร่า (Dura) กับพ่อพันธุ์พิสิเฟอร่า (Pisifera) โดยเฉพาะแม่พันธุ์เดลิดูร่า (Deli Dura) ซึ่งมีลักษณะเด่น คือ มีความสามารถถ่ายทอดลักษณะทางกรรมพันธุ์ที่ดีสู่ลูกหลาน เช่น ให้ผลผลิตทະลายปาล์มสดสูงและสม่ำเสมอ องค์ประกอบของน้ำมันต่อทະลายดี มีการเจริญเติบโตดีและแข็งแรง ซึ่งกรมวิชาการเกษตรได้ทำการคัดเลือกปาล์มน้ำมันพันธุ์ดี และส่งเสริมให้เกษตรกรนำไปปลูกได้แก่ พันธุ์ลูกผสมสุราษฎร์ธานี 1 ให้ผลผลิตทະลายสดเฉลี่ย 3,450 กิโลกรัมต่อไร่ต่อปี ผลผลิตน้ำมันดิบ 897 กิโลกรัมต่อไร่ต่อปี น้ำมันต่อทະลาย 26 เปอร์เซ็นต์ พันธุ์ลูกผสมสุราษฎร์ธานี 2 ให้ผลผลิตทະลายสดเฉลี่ย 3,617 กิโลกรัมต่อไร่ต่อปี ผลผลิตน้ำมันดิบ 839 กิโลกรัมต่อไร่ต่อปี น้ำมันต่อทະลาย 23 เปอร์เซ็นต์ พันธุ์ลูกผสมสุราษฎร์ธานี 3 ให้ผลผลิตทະลายสดเฉลี่ย 2,939 กิโลกรัมต่อไร่ต่อปี ผลผลิตน้ำมันดิบ 779 กิโลกรัมต่อไร่ต่อปี น้ำมันต่อทະลาย 27 เปอร์เซ็นต์ พันธุ์ลูกผสมสุราษฎร์ธานี 4 ให้ผลผลิตทະลายสดเฉลี่ย 3,349 กิโลกรัมต่อไร่ต่อปี ผลผลิตน้ำมันดิบ 831 กิโลกรัมต่อไร่ต่อปี น้ำมันต่อทະลาย 25 เปอร์เซ็นต์ พันธุ์ลูกผสมสุราษฎร์ธานี 5 ให้ผลผลิตทະลายสดเฉลี่ย 3,054 กิโลกรัมต่อไร่ต่อปี ผลผลิตน้ำมันดิบ 788 กิโลกรัมต่อไร่ต่อปี น้ำมันต่อทະลาย 26 เปอร์เซ็นต์ และ พันธุ์ลูกผสมสุราษฎร์ธานี 6 ให้ผลผลิตทະลายสดเฉลี่ย 3,258 กิโลกรัมต่อไร่ต่อปี ผลผลิตน้ำมันดิบ 880 กิโลกรัมต่อไร่ต่อปี น้ำมันต่อทະลาย 27 เปอร์เซ็นต์ ปาล์มน้ำมัน พันธุ์ลูกผสมสุราษฎร์ธานี 7 (Deli x Tanzania) ผลผลิตเฉลี่ย 3.64 ตันต่อไร่ต่อปี และช่วงเจริญเติบโตเต็มที่ (อายุ 5-10 ปี) ให้ผลผลิตเฉลี่ย 4.72 ตันต่อไร่ต่อปี น้ำมันต่อทະลายเฉลี่ย 24 เปอร์เซ็นต์ เนื้อในต่อผลเฉลี่ย 11 เปอร์เซ็นต์ เปลี้อกนอกสดต่อผล 84 เปอร์เซ็นต์ ลักษณะผล ผลิตดีสำหรับเปลี่ยนเป็นสีส้มแดง (ศูนย์วิจัยปาล์มน้ำมันสุราษฎร์ธานี, 2554) ปาล์มน้ำมันแต่ละพันธุ์จะมีลักษณะเด่น ต่างกัน โดยเฉพาะพันธุ์ลูกผสมสุราษฎร์ธานี 2 และสุราษฎร์ธานี 4 มีลักษณะเด่น คือการให้ผลผลิตในแต่ละปี สม่ำเสมอ แม้ว่าสภาพแวดล้อมไม่เหมาะสม ก้านทະลายยาวเก็บเกี่ยวง่าย มีเนื้อในผล 10 และ 9 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ (กรมวิชาการเกษตร, 2547)

2.1 ลักษณะทางพุกษศาสตร์ของปาล์มน้ำมัน (กรมวิชาการเกษตร, 2547)

ราก เกิดขึ้นตรงโคนของลำต้นเป็นระบบแขนง (Adventitious root system) มีระบบหากแบบรากฟอย ประกอบด้วยรากชุดต่างๆ ประมาณ 4 ชุด ได้แก่ รากชุดที่ 1 เป็นรากที่เจริญมาจากส่วนฐานของลำต้นมีขนาดใหญ่ที่สุดแล้วแตกย่อยเป็นรากชุดที่ 2 รากชุดที่ 3 และรากชุดที่ 4 ตามลำดับ รากชุดที่ 3 จะไม่มี

รากน รากชุดที่ 4 จะทำหน้าที่ดูดน้ำและธาตุอาหาร ความหนาแน่นของรากจะพ彬ในรัศมีของพุ่มและลีกลงไปประมาณ 15 เซนติเมตรจากผิวดิน นอกจากนี้จะบรรยายพิเศษคือรากอากาศตรงบริเวณโคนต้นทำหน้าที่ถ่ายเทอากาศระหว่างรากกับบรรยากาศด้วย

ลำต้น มีลักษณะตั้งตรง มีเนื้อเยื่อเจริญเฉพาะตรงปลายยอด ไม่มีกิ่งแขนง ประกอบด้วยข้อและปล้องที่เล็กมาก แต่ละข้อมีหนึ่งทาง ใบเรียนลำต้น ทั้งทางด้านซ้ายและด้านขวา โดยมีจำนวนไป 8 ทางใบต่อรอบ โดยทั่วไปความสูงของต้นปาล์มจะเพิ่มขึ้นปีละ 50 เซนติเมตร ซึ่งขึ้นอยู่กับพันธุ์ปาล์ม ระยะการปลูกหรือการตัดแต่งทางใบ

ใบ เป็นใบประกอบรูปขนนก (pinnae) แต่ละใบแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือส่วนแกนกลาง (rachis) ที่มีใบย่อยอยู่ 2 ข้างและส่วนของก้านทางใบซึ่งมีขนาดสั้นกว่าส่วนแรกและมีหนามสั้นๆอยู่ 2 ข้างแต่ละทางใบมีใบย่อยอยู่ 100-160 คู่ แต่ละใบย่อยจะยาว 80-120 เซนติเมตร กว้าง 4-6 เซนติเมตร ใบจะมีการพัฒนาจากบริเวณเนื้อเยื่อเจริญบริเวณปลายยอดของลำต้น

ช่อดอก ปาล์มน้ำมันเป็นพืชสมบูรณ์เพศ โดยดอกเพศผู้และดอกเพศเมียแยกช่องอกอยู่ในต้นเดียวกัน จะเริ่มออกดอกเมื่ออายุประมาณ 2-3 ปี หลังจากปลูก ช่อดอกเพศผู้ ประกอบด้วยดอกย้อย (Spikelet) มีลักษณะยาวเรียวยกคล้ายนิ้วมือ เรียงอยู่บนแกนกลางช่อดอก เวลาดอกบานจะเห็นเป็นสีเหลืองอ่อนกลืนห้อม ช่อดอกเพศเมียเป็นแบบ Spike ประกอบด้วยช่องอกย้อยเรียงเป็นเกลียวบนแกนช่องอกใหญ่ เมื่อดอกพร้อมที่จะผสมจะเห็นยอดเกสรตัวเมียซึ่งมี 3 แฉก จะมีสีขาวหรือเหลืองอ่อนແบบแดงเคลือบด้วยเมือกหนึ่งๆๆ เนื่องพันธุ์จะเปลี่ยนเป็นสีแดงและม่วง ในสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมช่องอกจะพัฒนาเป็นช่อดอกเพศเมียเป็นส่วนใหญ่ การผสมมีล้มและแมลงเป็นพาหะโดยเฉพาะด้วยปาล์มน้ำมัน เป็นแมลงที่สำคัญในการช่วยผสมเกสร

ผลและเมล็ด ผลปาล์มน้ำมันไม่มีก้านผลเป็นแบบ Sessile drup ประกอบด้วยเปลือกขั้นนอก เปลือกชั้นกลางหรือกาบ ซึ่งเป็นส่วนที่มีน้ำมันอยู่ทั้ง 2 ส่วน เรียกรวมกันว่า Pericarp และเมล็ดในสุดเป็นแกล่า ปาล์มน้ำมันที่ปลูกเป็นการค้าโดยทั่วไปบวมเมื่อสิ่วที่เปลือกนอกอยู่ 3 ลักษณะ คือ 1. ผลดิบเป็นสีเขียวเมื่อสุกเป็นสีส้ม เรียกว่า Virescens 2. ผลดิบมีสีดำ ปลายผลมีสีงาช้างเมื่อสุกมีสีแดง เรียกว่า Nigrescens และ 3. สีขาวเมื่อสุกมีสีเหลืองซีด เรียกว่า Albescens สำหรับเมล็ดประกอบด้วยเนื้อในเมล็ด ซึ่งมีน้ำมันอยู่ เช่นกัน และส่วนของคัพภะ เมล็ดจะงอกเมื่อได้รับการกระตุ้นโดยอุณหภูมิและความชื้นที่เหมาะสม

ทะลาย ประกอบด้วยก้านทะลาย ช่องอกทะลายย่อยและผล ทะลายปาล์มที่เหมาะสมควรมีน้ำหนักทะลายระหว่าง 15-25 กิโลกรัม เนื่องจากจะเป็นขนาดที่ให้สัดส่วนของผลปาล์มต่อทะลายมากที่สุด ทำให้มีเเปอร์เซ็นต์น้ำมันสูงสุด หากขนาดทะลายใหญ่จะให้จำนวนทะลายน้อย แต่ถ้ามีทะลายมากจะให้ทะลายที่มีขนาดเล็ก

2.2 สภาพแวดล้อมที่เหมาะสมสำหรับปลูกปาล์มน้ำมัน

การเจริญเติบโตในช่วง 1-3 ปีแรก เป็นการเน้นการเจริญเติบโตทางลำต้น และเตรียมความพร้อมก่อนให้ผลผลิต ธาตุอาหารหลักที่จำเป็น เช่น ธาตุฟอสฟอรัส มีบทบาทในการสร้างองค์ประกอบของเซลล์ และการสืบพันธุ์ ทำหน้าที่เป็นตัวรับและถ่ายทอดพลังงานระหว่างสารต่างๆ ในกระบวนการสังเคราะห์แสง การหายใจ เป็นต้น หากปาล์มน้ำมันขาดธาตุฟอสฟอรัสจะทำให้อัตราการเจริญเติบโตต่ำ ทางใบสั้น ลำต้นเล็ก และขนาดของทะลายปาล์มเล็ก หากขาดเป็นเวลานานๆ ทรงพุ่มจะมีลักษณะคล้ายปรามิด (กรมวิชาการเกษตร, 2547) จากการทดลองปลูกปาล์มน้ำมันในชุดดินราชวิสาส ซึ่งเป็นดินที่มีน้ำท่วมชั่วคราวในช่วงเวลาหนึ่ง ต้องทำการขุดคุยก่อน และปรับสภาพความเป็นกรดด่างของดินด้วยทินปูน จึงทำให้ปาล์มน้ำมันสามารถให้ผลผลิตสูง การส่งเสริมการปลูกปาล์มน้ำมันในพื้นที่ดินที่เป็นปัญหาอื่นๆ ที่มีปัญหาน้ำท่วมชั่วคราว เช่นเดียวกันกับชุดดินราชวิสาส สามารถปลูกปาล์มน้ำมันให้ผลผลิตอยู่ในระดับที่พึงพอใจเช่นเดียวกัน (ชัยวัฒน์

และคณะ, 2548) ลักษณะดินที่เหมาะสมสำหรับปลูกปาล์มน้ำมันควรมีความอุดมสมบูรณ์ดี เป็นดินร่วนเหนียว ถึงดินเหนียว มีการระบายน้ำดี มีความลึกของชั้นดินมากกว่า 75 เซนติเมตร มีธาตุอาหารสูง ความเป็นกรดเป็นด่างที่เหมาะสมคือ pH 4.0-6.0 มีปริมาณฟอฟอรัสที่เป็นประโยชน์มากกว่า 20 มิลลิกรัมต่อกิโลกรัม มีโพแทสเซียมที่แกลกเปลี่ยนได้มากกว่า 0.25 เซนติเมตรต่อกิโลกรัม นิตยา, 2547) สภาพภูมิอากาศที่เหมาะสม ปาล์มน้ำมันเจริญเติบโตได้ดีในช่วงอุณหภูมิ 20-30 องศาเซลเซียส และขอบบรรยายกาศชั่วโมง โดยความชื้นสัมพัทธ์ของอากาศเฉลี่ยรอบปีไม่ต่ำกว่า 75 เปอร์เซ็นต์ มีปริมาณน้ำฝนระหว่าง 1,800-3,000 มิลลิเมตรต่อปี มีการกระจายของฝนอย่างสม่ำเสมอ แสงไม่ต่ำกว่า 2,000 ชั่วโมงต่อปี หรือ 5 ชั่วโมงต่อวัน (กรมวิชาการเกษตร, 2547)

หลักการเขตกรรมที่สำคัญเพื่อให้ได้ผลผลิตปาล์มน้ำมันสูงสุด คือ ถ้าปลูกในที่ราบต้องมีร่องระบายน้ำทุกๆ 4 แควปาล์มน้ำมัน โดยขุดร่องลึก 1 เมตร ปลูกพืชตระกูลถั่วคลุมดิน มีการคลุมดินบริเวณโคนต้น

2.3 การปลูกปาล์ม

การปลูกปาล์มน้ำมันเพื่อให้ได้ปริมาณและคุณภาพผลผลิตสูงนั้น นอกจากการจัดการดินและน้ำเหมาะสมแล้ว การจัดการพืชที่เป็นสิ่งที่จำเป็น ตั้งแต่การเลือกกล้า การปลูก ระยะปลูกและการจัดการดูแลรักษาอย่างต่อเนื่อง เช่นการเลือกต้นสมบูรณ์แข็งแรง มีความสูงประมาณ 100-150 เซนติเมตร จากระดับดินในถุง และมีใบประกอบรูปขนนก อย่างน้อย 9 ใบสำหรับช่วงฤดูกาลปลูกปาล์มน้ำมันที่เหมาะสมคือปลูกในช่วงฤดูฝน หลังปลูกแล้วควรปืนตกอย่างน้อยประมาณ 3 เดือนไม่ควรปลูกช่วงปลายฤดูฝนต่อเนื่องถัดไปจนจะพบปัญหาแล้ง ขาดน้ำ กล้าไม่เจริญเติบโตเท่าที่ควร

การวางแผนปลูกและเตรียมหลุมปลูก เมื่อเตรียมพื้นที่ปลูกแล้ว ให้วางแผนปลูกให้สอดคล้องกับความลาดเทของพื้นที่และการระบายน้ำ เตรียมหลุมปลูกรูปตัวหยู ขนาดกว้างยาวxลึก 45x45x35 เซนติเมตร โดยใช้ระยะปลูกที่เหมาะสม คือระยะระหว่างต้น 9 เมตร โดยปลูกเป็นรูปสามเหลี่ยมด้านเท่า ให้acco ปลูกหลักในแนวเหนือ-ใต้ เพื่อให้ปาล์มน้ำมันทุกต้นได้รับแสงแดดมากที่สุด และสม่ำเสมอเพื่อการสังเคราะห์แสงของปาล์ม จำนวนต้นต่อไร่ 22 ต้น การปลูกที่หรือห่างเกินไป มีผลกระทบต่อผลผลิต ผลผลิตลดลง

การปลูก หลังจากเตรียมหลุมปลูกเรียบร้อยแล้ว ตากดินไว้ประมาณ 10 วัน ใส่ปุ๋ยทินฟอสเฟตองก้นหลุมอัตรา 250 กรัมต่อลบ นำกล้าปาล์มน้ำมันมาปลูกแล้วกอบดินให้แน่น โคนต้นกล้าต้องอยู่ในระยะดับเดียว กับดินเดิมของแปลงปลูก หลังจากปลูกแล้ว 1-2 เดือน ควรตรวจสอบความอยู่รอดแล้วปลูกซ้อมทันที ถ้ามีกล้าตาย หลังจากปลูกแล้วประมาณ 6-8 เดือน ให้ตรวจสอบต้นปาล์มที่มีลักษณะผิดปกติ แล้วทำการปลูกซ้อมทันที และดูแลต่อเนื่อง

2.4 ธาตุอาหารที่สำคัญและการให้ปุ๋ยสำหรับปาล์มน้ำมัน

ธาตุอาหารที่จำเป็นสำหรับปาล์มน้ำมัน คือ ในโทรศัพท์ ฟอฟอรัส โพแทสเซียม แมกนีเซียม และไบرون ธาตุในโทรศัพท์ มีหน้าที่สำคัญในกระบวนการเมทาโบลิซึมของพืช เนื่องจากเป็นส่วนประกอบที่สำคัญของกรดอะมิโน, โปรตีน, คลอโรฟิลล์ และเอนไซม์บางชนิด เป็นตัวกระตุ้นให้เกิดการพัฒนาของเซลล์ และเนื้อเยื่อที่มีชีวิต ทำให้พืชมีสีเขียวและมีความแข็งแรง ธาตุฟอฟอรัส เป็นส่วนประกอบของกรดนิวเคลียค และนิวเคลียโปรดีนซึ่งมีความสำคัญต่อเยื่อหุ้น, การแบ่งเซลล์และการสร้างเซลล์ใหม่ เป็นตัวถ่ายทอดพลังงานระหว่างสารต่อสารในระบบต่างๆ เช่น การสังเคราะห์แสง, การหายใจ, การเคลื่อนย้ายสาร, ช่วยในการเจริญเติบโตของราก, จำเป็นสำหรับการออกดอก ติดเมล็ด และการพัฒนาของเมล็ดหรือผล ธาตุโพแทสเซียม เป็นองค์ประกอบสำคัญของเอนไซม์ที่ช่วยในการสังเคราะห์แสง, การสร้างโปรตีนและแป้ง ช่วยในการลำเลียงแป้งและน้ำตาล, ควบคุมและรักษาอัตราดับความเป็นกรดด่าง, ควบคุมการเปิด-ปิดปากใบ, ช่วยกระตุ้นการ

ทำงานของเอนไซม์บางชนิด, กระบวนการเมทาโบลิซึ่งของการใบไอกัดและโปรตีน, ช่วยให้ทุกส่วนของต้นพืชและระบบ rak และเอนไซม์ ทนทานต่อโรคแมลง, ช่วยเพิ่มน้ำดักผลผลิต เมล็ด และปรับปรุงคุณภาพของผลผลิต ราตุแมกนีเซียม เป็นส่วนประกอบของคลอโรฟิลล์ ซึ่งสำคัญสำหรับการสังเคราะห์แสง เป็นส่วนประกอบของระบบเอนไซม์ที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแป้ง สร้างกรดนิวคลีอิก เป็นตัวกระตุ้นการทำงานของเอนไซม์ที่เกี่ยวข้องกับการหายใจของเซลล์และเมทาโบลิซึ่งของการใบไอกัด ช่วยเสริมสร้างการคุ้ปและลำเลียงราตุฟอร์ส ช่วยเคลื่อนย้ายน้ำตาลในพืช และราตุโบรอน มีความสามารถในการเคลื่อนย้ายแป้งและน้ำตาลผ่านผนังเซลล์ จำเป็นสำหรับการสร้างโปรตีน ควบคุมสัดส่วนระหว่างโพแทสเซียมและแคลเซียม เพิ่มหรือส่งเสริมการใช้ประโยชน์ของราตุอินฯ เช่น ในโตรเจน พอสฟอรัส แคลเซียม ควบคุมการทำงานของราตุหลายชนิดและควบคุมการใช้น้ำของพืช การใช้ปุ๋ยชีวภาพจะช่วยส่งเสริมสมบัติทางกายภาพ ทำให้ติดเหนียว มีความร่วนชุบ ระบายน้ำ อากาศได้ดีขึ้น ปรับสภาพทางเคมีโดยลดความเป็นกรดด่างของดิน ลดความเป็นพิษของโลหะหนัก ช่วยปลดปล่อยราตุอาหารให้เป็นประโยชน์ต่อพืช ช่วยเก็บราตุอาหารไว้ในดิน และดินที่มีอินทรีย์วัตถุมาก พอกจะด้านทานการชะล้างพัฒนาของดินได้ (กรมวิชาการเกษตร, 2547)

การเจริญเติบโตในช่วง 1-3 ปีแรก เป็นการเน้นการเจริญเติบโตทางลำต้นและเตรียมความพร้อมก่อนให้ผลผลิต ราตุอาหารหลักที่จำเป็น เช่น ราตุฟอร์ส มีบทบาทในการสร้างองค์ประกอบของเซลล์ และการสืบพันธุ์ หน้าที่เป็นตัวรับและถ่ายทอดพลังงานระหว่างสารต่างๆ ในกระบวนการสังเคราะห์แสง การหายใจ เป็นต้น หากปราบ除น้ำมันขาดราตุฟอร์สจะทำให้อัตราการเจริญเติบโตต่ำ ทางใบสั้น ลำต้น เล็กและขนาดของทรายป่าล้มเล็ก หากขาดเป็นเวลานานๆ ทรงพุ่มจะมีลักษณะคล้ายปิรามิด สภาพแวดล้อมที่เหมาะสมต่อการเจริญเติบโตคือ เป็นพื้นที่ร่ม มีความอุดมสมบูรณ์สูง น้ำไม่ท่วมขัง มีการระบายน้ำดี ควรมีความลาดเทของพื้นที่ไม่เกิน 20 องศา มีปริมาณอินทรีย์วัตถุ แร่ธาตุอาหารพืชมาก ดินเป็นดินร่วนถึงดินร่วนเหนียว มีความลึกของหน้าดินมากกว่า 75 เซนติเมตร มีความเป็นกรดเป็นด่าง 4.0-6.0 มีปริมาณน้ำฝนระหว่าง 1,800-3,000 มิลลิเมตรต่อปี มีการกระจายของฝนตลอดทั้งปี อุณหภูมิที่เหมาะสม 22-32 องศาเซลเซียส แสงไม่ต่ำกว่า 2,000 ชั่วโมงต่อปี หรือ 5 ชั่วโมงต่อวัน (กรมวิชาการเกษตร, 2547) จากการทดลอง ป่าล้มน้ำมันสามารถให้ผลผลิตสูงในชุดดินราธิวาส ซึ่งเป็นที่มีน้ำท่วมขังอยู่ระยะเวลานาน จำเป็นต้องทำการขุดคุยก่อนเพื่อปลูก วิธีทั้งชุดดินนี้มีค่าความเป็นกรดrunแรงหรือดินเปรี้ยวจัด กีสารมารถส่งเสริมการปลูกป่าล้มน้ำมันได้ หากมีการจัดการตามหลักวิชาการ กีสารมารถให้ผลผลิตอยู่ในระดับที่พึงพอใจเช่นเดียวกัน (ชัยวัฒน์และคณะ, 2548)

การให้ปุ๋ย ป่าล้มน้ำมันเป็นพืชที่ต้องการราตุอาหารสูง ดังนั้น จำเป็นต้องประเมินความต้องการราตุอาหารของป่าล้มน้ำมันก่อน เพื่อจะได้ใส่ปุ๋ยชนิดและอัตราที่เหมาะสม เป็นการลดต้นทุนการผลิต วิธีการประเมินความต้องการราตุอาหารของป่าล้มน้ำมัน มี 2 วิธี คือพิจารณาจากลักษณะอาการที่มองเห็นที่ต้นป่าล้มที่แสดงอาการขาดราตุอาหาร และจากการวิเคราะห์ใบป่าล้มน้ำมัน ซึ่งเป็นวิธีที่นิยมและแพร่หลายในปัจจุบัน

จากการวิเคราะห์ปริมาณการคุ้ปใช้ราตุอาหารของป่าล้มน้ำมันที่อายุต่างๆ ตั้งแต่ปีที่ 1-10 และปีที่ 20 พบว่า ป่าล้มน้ำมันมีการคุ้ปใช้ราตุอาหารโพแทสเซียมมากที่สุด รองลงมาคือในโตรเจน สำหรับฟอสฟอรัสและแมgnีเซียมต้องการไม่นัก และพบว่าปริมาณราตุอาหารในโตรเจนจะเหลือตกค้างอยู่ในลำต้น (ส่วนเหนือดิน) เป็นส่วนใหญ่ ส่วนโพแทสเซียมจะติดไปกลับผลผลิตป่าล้มน้ำมัน โดยเฉลี่ย ปริมาณราตุอาหารที่ติดไปกับผลป่าล้ม 1 ตันของทรายสด คือ ในโตรเจน 2.94 กิโลกรัม ฟอสฟอรัส 0.44 กิโลกรัม โพแทสเซียม 3.71 กิโลกรัม แมgnีเซียม 0.77 กิโลกรัม แคลเซียม 0.81 กิโลกรัม และโบรอน 2.51 กิโลกรัม ในขณะที่ปริมาณราตุอาหารที่สะสมอยู่ในส่วนเหนือดินของป่าล้มน้ำมันที่อายุ 20 ปี มีในโตรเจน 3.24 กิโลกรัม

ต่อต้น พอสฟอรัส 0.47 กิโลกรัมต่อต้น โพแทสเซียม 1.51 กิโลกรัมต่อต้น แมกนีเซียม 1.79 กิโลกรัมต่อต้น แคลเซียม 0.81 กิโลกรัมต่อต้น ดังนั้น ถ้าเก็บผลผลิตปาร์มน้ำมันได้มากแสดงว่ามีธาตุอาหารสูญเสียไปจากดินมาก จำเป็นต้องเพิ่มธาตุอาหารลงดินให้เพียงพอต่อความต้องการของปาร์มน้ำมัน (ยงยุทธ, 2547)

อัตราการใส่ปุ๋ยตามอายุของปาร์มน้ำมัน ดังนี้ (กรมวิชาการเกษตร, 2547)

ปาร์มน้ำมันอายุ 1 ปี ใส่ปุ๋ยไนโตรเจน (แอมโมเนียมชัลเฟต) อัตรา 1.2 กิโลกรัมต่อต้น ปุ๋ยฟอสฟอรัสในรูปหินฟอสเฟต อัตรา 1.3 กิโลกรัมต่อต้น ปุ๋ยโพแทสเซียมคลอไรด์ 0.5 กิโลกรัมต่อต้น แมกนีเซียมคลอไรด์ 0.1 กิโลกรัมต่อต้น และโบเบท 30 กรัมต่อต้น โดยแบ่งใส่ปุ๋ยไนโตรเจน 5 ครั้ง และโพแทสเซียมคลอไรด์ 3 ครั้ง

ปาร์มน้ำมันอายุ 2 ปี ใส่ปุ๋ยไนโตรเจน (แอมโมเนียมชัลเฟต) อัตรา 3.5 กิโลกรัมต่อต้น ปุ๋ยฟอสฟอรัสในรูปหินฟอสเฟต อัตรา 3 กิโลกรัมต่อต้น ปุ๋ยโพแทสเซียมคลอไรด์ 2.5 กิโลกรัมต่อต้น แมกนีเซียมคลอไรด์ 0.5 กิโลกรัมต่อต้น และโบเบท 60 กรัมต่อต้น

ปาร์มน้ำมันอายุ 3 ปี ใส่ปุ๋ยไนโตรเจน (แอมโมเนียมชัลเฟต) อัตรา 5 กิโลกรัมต่อต้น ปุ๋ยฟอสฟอรัสในรูปหินฟอสเฟต อัตรา 3 กิโลกรัมต่อต้น ปุ๋ยโพแทสเซียมคลอไรด์ 3 กิโลกรัมต่อต้น แมกนีเซียมคลอไรด์ 1 กิโลกรัมต่อต้น และโบเบท 90 กรัมต่อต้น

ปาร์มน้ำมันอายุ 4 ปี ใส่ปุ๋ยไนโตรเจน (แอมโมเนียมชัลเฟต) อัตรา 5 กิโลกรัมต่อต้น ปุ๋ยฟอสฟอรัสในรูปหินฟอสเฟต อัตรา 3 กิโลกรัมต่อต้น ปุ๋ยโพแทสเซียมคลอไรด์ 4 กิโลกรัมต่อต้น แมกนีเซียมคลอไรด์ 1 กิโลกรัมต่อต้น และโบเบท 100 กรัมต่อต้น

ปาร์มน้ำมันอายุ 5 ปี ใส่ปุ๋ยไนโตรเจน (แอมโมเนียมชัลเฟต) อัตรา 5 กิโลกรัมต่อต้น ปุ๋ยฟอสฟอรัสในรูปหินฟอสเฟต อัตรา 3 กิโลกรัมต่อต้น ปุ๋ยโพแทสเซียมคลอไรด์ 4 กิโลกรัมต่อต้น แมกนีเซียมคลอไรด์ 1 กิโลกรัมต่อต้น และโบเบท 80 กรัมต่อต้น

ปาร์มน้ำมันอายุ 6 ปีขึ้นไป ใส่ปุ๋ยไนโตรเจน (แอมโมเนียมชัลเฟต) อัตรา 5 กิโลกรัมต่อต้น ปุ๋ยฟอสฟอรัสในรูปหินฟอสเฟต อัตรา 3 กิโลกรัมต่อต้น ปุ๋ยโพแทสเซียมคลอไรด์ 4 กิโลกรัมต่อต้น แมกนีเซียมคลอไรด์ 1 กิโลกรัมต่อต้น และโบเบท 80 กรัมต่อต้น

อย่างไรก็ตาม อัตราปุ๋ยที่ใส่นั้นจะขึ้นอยู่กับปริมาณธาตุอาหารต่างๆ ในดินด้วย โดยทำการวิเคราะห์ดินก่อนปลูกเพื่อหาปริมาณธาตุอาหารในดิน ทราบปริมาณธาตุอาหารที่ปาร์มน้ำมันต้องการ ก็สามารถคำนวนหาปริมาณปุ๋ยที่จะใส่ได้ในอัตราที่เหมาะสม

สำหรับวิธีการและระยะเวลาในการใส่ปุ๋ยนั้น ปาร์มน้ำมันที่มีอายุ 1 ปี ห่ว่าน้ำสมำเสมอภายในบริเวณรากไม้ใกล้เคียงกับทรงพุ่ม โดยในปีแรกแบ่งใส่ 4-5 ครั้งต่อปี ตั้งแต่ปีที่ 2-3 แบ่งใส่ 3 ครั้งต่อปี ในช่วงต้นฝน กลางฝน และปลายฝน แต่ปาร์มน้ำมันที่มีอายุ 5 ปีขึ้นไป ห่ว่านปุ๋ยสมำเสมอบริเวณห่างจากโคนต้น 50 เซนติเมตรจนถึงรากมีร่องทรงพุ่ม แบ่งใส่ 2 ครั้ง คือช่วงต้นฝนและปลายฝน (ธีระ และคณะ, 2546)

การปลูกพืชตระกูลถั่วคลุมดิน เช่น ถั่วพุ่ม ถั่วพร้า ช่วยรักษาความชื้นในดินและเมื่อสับกลบ จะช่วยเพิ่มธาตุอาหารให้แก่พืชอีกด้วย โดยจากการศึกษาพบว่า การปลูกพืชตระกูลถั่วคลุมดินจะช่วยเพิ่มในไนโตรเจนให้แก่ต้นอัตรา 30-40 กิโลกรัมต่อไร่ต่อปี ช่วยลดการใช้ปุ๋ยเคมีและลดต้นทุนการผลิตด้วย การนำทางใบมากองไว้ระหว่างถาบปลูกทุกปี เป็นการเพิ่มอินทรีย์ตถุและไนโตรเจนอีกวิธีหนึ่ง (ธีระและคณะ, 2548)

2.5 การจัดการปุ๋ยปาร์มน้ำมันในช่วงก่อนให้ผลผลิต (1-3 ปี)

โดยปกติปาร์มน้ำมันจะให้ทะลุยังจากปลูกประมาณ 1-1.5 ปี แต่ในการจัดการปาร์มน้ำมันที่ถูกต้องจะต้องมีการหักช่อดอกที่งอกในช่วง 3 ปีแรก เพื่อให้การเริบติบโตของต้นปาร์มน้ำมันเจริญเติบโตเต็มที่ ในช่วงนี้อาจจะต้องใช้ปุ๋ย โดยต้องใช้การวิเคราะห์ข้อมูลดินและใบ หรือใส่ตามความอุดมสมบูรณ์ของดิน

ตารางที่ 2 ปริมาณปุ๋ยเคมีสำหรับปาล์มน้ำมันอายุปุ่ก 1-3 ปี

ชนิดดิน	อายุปาล์มน้ำมัน (ปี)	ชนิดและปริมาณปุ๋ยเคมี (กг./ตัน)				
		21-0-0	18-46-0	0-0-60	กลีเซอร์ไรท์	โนแรต
ดินที่มีความอุดมสมบูรณ์ต่ำ	1	1.25	0.5	1	0.5	0.09
	2	2.5	0.75	2.5	1	0.13
	3	3.5	1	3	1	0.13
ดินเหนียวที่มีความอุดมสมบูรณ์สูง มีดินเหนียวตั้งแต่ 40% ขึ้นไป	1	1	0.6	0.5	-	0.09
	2	2	0.9	1.8	-	0.13
	3	2	1.1	2.3	0.7	0.13
ในดินกรดหรือดินเปรี้ยวจัด (acid sulphate)	1	1	0.9	1	0.3	0.09
	2	2.2	0.9	2.5	0.3	0.13
	3	3	1	2.5	0.7	0.13
ดินทราย	1	2.5	0.9	1.2	1	0.13
	2	3	1.1	3.5	1.4	0.13
	3	5	1.3	4	1.4	0.13
ดินมีความอุดมสมบูรณ์และมีปริมาณน้ำฝนมาก	1	0.56	0.75	0.45	0.1	0.03
	2	1.5	1	2.25	0.5	0.12
	3	2.5	1.5	3	1	0.09

ที่มา : ธีระพงษ์, 2556 คู่มือเกษตรกรรมการผลิตปาล์มน้ำมันอย่างมีประสิทธิภาพ.

การใช้ปุ๋ยตามความต้องการของปาล์มน้ำมัน โดยใช้ข้อมูลการวิเคราะห์ดินและใบเป็นการใช้ปุ๋ยอย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุด ได้มีการศึกษาถึงปริมาณธาตุอาหารที่เพียงพอสำหรับปาล์มน้ำมันว่าควรจะเป็นเท่าไหร่ และกำหนดเป็นค่าวิกฤติได้ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 The nutrients concentration of 9th oil palm frond for oil palm less than 6 years

Nutrient	Critical	Sufficient	Excessive
Total N (g/kg)	<25.00	26.00-29.00	>31.00
Total P (g/kg)	<1.50	1.60-1.90	>2.50
Total K (g/kg)	<10.00	10.10-10.30	>18.00
Total Ca (g/kg)	<3.00	5.00-7.00	>10.00
Total Mg (g/kg)	<2.00	3.00-4.50	>7.00
Total S (g/kg)	<2.00	3.00-4.00	>6.00

Reference: Rankineand Fairhurst (1998)

ในทางปฏิบัติทั่วไป จะใช้ค่าวิกฤตเป็นหลักในการจัดการธาตุอาหารพืชของปาล์ม กล่าวคือ ถ้าค่าวิเคราะห์ให้เบี่ยงเบนต่ำจากค่าวิกฤตมากกว่า 5% สำหรับไนโตรเจนและฟอฟอรัส และสำหรับ 10% สำหรับโพแทสเซียม ให้เพิ่มปริมาณปุ๋ยอีก 25% จากปริมาณปุ๋ยในไนโตรเจน-ฟอฟอรัส-โพแทสเซียม แต่ถ้าเบี่ยงเบนไม่ต่ำกว่า 5% ของไนโตรเจนและฟอฟอรัส และ 10% สำหรับโพแทสเซียม ให้ใส่ปุ๋ยในอัตราเดิม แต่ถ้าระดับธาตุอาหารในสูงกว่าค่าวเบี่ยงเบน 5% จากค่าวิกฤติควรลดปุ๋ยชนิดที่ให้ธาตุอาหารนั้นลงประมาณ 20% (ซัยรัตน์และจำเป็น, 2538)

2.6 การดูแลรักษา

1) การให้น้ำ ปาล์มน้ำมันเป็นพืชที่ต้องการน้ำมากและสมำเสมอตลอดช่วงการเจริญเติบโต ในสภาพพื้นที่ที่แห้งแล้งยาวนาน ถ้ามีแหล่งน้ำเพียงพอควรมีการให้น้ำเสริมในฤดูแล้ง ในปริมาณ 150-200 ลิตรต่อตันต่อวัน ควรระบุควบคุมน้ำให้พอเพียงตลอดอายุการเจริญเติบโตของปาล์มน้ำมันมีระบบการให้น้ำที่เหมาะสม เช่น ระบบนาหยด หรือระบบฉีดน้ำฝอย จะช่วยเพิ่มความชื้นในดินให้เหมาะสมตลอดปี

2) ตัดแต่งทางใบ ตั้งแต่เริ่มปลูกจนถึงปีที่ 6 ควรไว้ทางใบ 7-8 รอบ (56-64 ทางใบ) ต้นที่โตเต็มที่ควรไว้ทางใบ 4.5-6.5 รอบ (36-48 ทางใบ) ไม่ควรตัดแต่งทางใบจนกว่าจะถึงช่วงการเก็บเกี่ยวผลผลิต ควรตัดทางใบให้เหลือร่องรับ麾ละลายปาล์ม 2 ทาง (ชั้นล่างจาก麾ละลาย) และทางใบที่ตัดแล้ว ควรนำมาเรียงกระจายแคลวีเวน์แคลว และวางสลับแคลวันทุกๆ 4-5 ปี เพื่อเพิ่มอินทรีย์วัตถุให้กระจายทั่วแปลง การใช้麾ละลายเปลาคุณภาพดีน้ำจากโรงงาน ควรนำมากองทิ้งไว้ประมาณ 1 เดือน แล้วจึงนำไปวางกระจายไว้รอบโคนต้นโดยใส่麾ละลายเปลา อัตรา 150-225 กิโลกรัมต่อตันต่อปี

3) ศัตภูของปาล์มน้ำมันและการป้องกันกำจัด

โรคที่สำคัญ ได้แก่ โรคใบไหม้ในระยะต้นกล้า หากรุนแรงทำให้ต้นกล้าถึงตายได้ โรคก้านทางใบบิด พบรินตันปาล์มที่มีอายุ 1-3 ปี หลังจากน้ำลงปลูกในแปลง มีผลทำให้การเจริญเติบโตของต้นปาล์มน้ำมันหยุดชะงัก โรคยอดเน่าระบาดมากในฤดูฝนเข้าทำลายต้นปาล์มน้ำมันตั้งแต่ในระยะกล้า แต่ส่วนใหญ่มักจะพบรอนนีกับต้นปาล์มน้ำมันอายุ 1-3 ปี ทำให้ใบยอดหักใบเน่าแห้งเป็นสีน้ำตาลแดง สามารถดึงหลุดออกมาได้ง่าย โรค麾ละลายเน่า ทำลายผลปาล์มก่อนที่จะสุก ระบาดมากในฤดูฝน ที่มีความชื้นสูงทำให้เปอร์เซ็นต์การติดไขมันอิสระเพิ่มขึ้น ประสิทธิภาพการให้น้ำมันน้อยลงและโรคลำต้นเน่า พบรากับต้นปาล์มน้ำมันที่มีอายุมาก ปัจจุบันพบรากามากกับต้นปาล์มอายุ 10-15 ปี แมลงศัตรูที่สำคัญ ได้แก่ หนอนหน้าแมว ด้วงกุหลาบ ด้วงแรด การป้องกันกำจัดด้วงพืช การควบคุมวัชพืชมีหล่ายวิธี เช่น การใช้แรงงาน การใช้เครื่องจักรตัดด้วงพืช การใช้วัสดุคุณภาพดี โดยใช้พืชตระกูลถั่ว และการใช้สารกำจัดด้วงพืช การปลูกแทนใหม่

2.6 การเก็บเกี่ยวผลผลิต

การเก็บเกี่ยว ต้องเก็บเกี่ยว麾ละลายปาล์มที่สุกพอดี หรือประมาณ 20-22 สัปดาห์ และส่งโรงงานสกัดน้ำมันภายใน 24 ชั่วโมง เพื่อให้ได้น้ำมันปาล์มทั้งปริมาณและคุณภาพสูงต่อไป ซึ่งการปฏิบัติที่ถูกต้องและเหมาะสมจะทำให้ได้น้ำมันปาล์มที่มีคุณภาพดี

2.7 ลักษณะประจำพันธุ์ของปาล์มน้ำมันที่ศึกษา

ปาล์มน้ำมันยุนไวนิช เป็นปาล์มน้ำมันลูกผสมเทนอรา ระหว่างแม่พันธุ์ DELI DURA และสายพันธุ์พ่อยันกัมปี พิสิเฟอร่า (Yangambi Pisifera) มีลักษณะสูงริ้ว ลำต้นสูงเฉลี่ย 50 – 60 เซนติเมตรต่อปี กลาบบาง ผลเป็นรูปไข่ และมีลักษณะต่างๆ ค่อยข้างสม่ำเสมอ ทนแล้งปานกลาง ทางใบยาว 6 – 8 เมตร ระยะปลูก 9 x 9 x 9 เมตร จำนวน 22 ต้นต่อไร่ อายุการเก็บเกี่ยว มากกว่า 25 ปี ผลิติบสีดำ ผลสุกเสียงดัง ศักยภาพการให้ผลผลิต 4 – 5.5 ตันต่อไร่ต่อปี จำนวน麾ละลาย 16 – 24 麾ละลายต่อปี น้ำหนัก麾ละลายเฉลี่ย 20 – 30 กิโลกรัม ให้เบอร์เช็นต์น้ำมันสูง 28 – 30 เบอร์เช็นต์ (บริษัท ยูนิวนิช, 2548)

3. ผลิตภัณฑ์เทคโนโลยีชีวภาพกรรมพัฒนาที่ดี

3.1 น้ำหมักชีวภาพ พด.2 หมายถึง ปุ๋ยอินทรีย์ในรูปของเหลวซึ่งได้จากการนำการรักษาเหลือจากพืชหรือสัตว์ซึ่งมีลักษณะสดหรือมีความชื้นสูงในลักษณะเป็นของเหลวและอาศัยกิจกรรมของจุลินทรีย์ทั้งในสภาพที่มีออกซิเจนและไม่มีออกซิเจน ทำให้ได้อร์โนนหรือสารเสริมการเจริญเติบโตของพืช เช่น Auxin Gibberellin Cytokinin รวมทั้งกรดอินทรีย์ เช่น กรด酇คติก, กรดอะซิติก, กรดอะมิโนและกรดไขมิก สามารถนำไปใช้ประโยชน์ทางการเกษตรได้อย่างเห็นผลและมีประสิทธิภาพทำให้เร่งการเจริญเติบโตของรากพืชเร่งการ

ขยายตัวของใบและยึดตัวของลำต้น ส่งเสริมการออกดอกและติดผลตี ต้านทานโรคและแมลง (กรมพัฒนาฯ ที่ดิน, 2558)

การผลิตน้ำหมักชีวภาพ พด. 2 โดยมีวัสดุที่ใช้ในการผลิตน้ำหมักชีวภาพ คือ
น้ำหมักชีวภาพจากผักและผลไม้ จำนวน 50 ลิตร (ใช้เวลาในการหมัก 7 วัน)

1. ผักและผลไม้	40 กิโลกรัม
2. กากน้ำตาล	10 กิโลกรัม
3. น้ำ	10 ลิตร (หรือให้ท่วมวัสดุหมัก)
4. สารเร่ง พด.2	1 ซอง (25 กรัม)

น้ำหมักชีวภาพจากปลาหรือหอยเชอรี่จำนวน 50 ลิตร (ใช้เวลาในการหมัก 15-20 วัน)

1. ปลาหรือหอยเชอรี่	30 กิโลกรัม
2. ผลไม้	10 กิโลกรัม
3. กากน้ำตาล	10 กิโลกรัม
4. น้ำ	10 ลิตร (หรือให้ท่วมวัสดุหมัก)
5. สารเร่ง พด.2	1 ซอง (25 กรัม)

จากการศึกษา พบว่า ปริมาณธาตุอาหารหลักและธาตุอาหารรองในน้ำหมักชีวภาพจากปลา มีปริมาณในตระเจน ฟอสฟอรัส โพแทสเซียม แคลเซียม แมกนีเซียม และกำมะถันโดยเฉลี่ย 0.98, 1.12, 1.03, 1.66, 0.24 และ 0.20 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ ปริมาณธาตุอาหารหลักและธาตุอาหารรองในน้ำหมักชีวภาพจากหอยเชอรี่มีปริมาณในตระเจน ฟอสฟอรัส โพแทสเซียม แคลเซียม แมกนีเซียม และกำมะถันโดยเฉลี่ย 0.73, 0.24, 0.89, 2.90, 0.32 และ 0.22 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ ปริมาณธาตุอาหารหลักและธาตุอาหารรองในน้ำหมักชีวภาพจากผักและผลไม้ มี ปริมาณในตระเจน ฟอสฟอรัส โพแทสเซียม แคลเซียม แมกนีเซียม และกำมะถัน โดยเฉลี่ย 0.14, 0.04, 0.53, 0.08, 0.06 และ 0.11 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ และปริมาณออกซิเจนออกซิน จิบเบอเรลลิน ไซโตไคนิน และกรดสิวมิก ในน้ำหมักชีวภาพจากปลา โดยเฉลี่ย 4.01, 33.07, 3.05 และ 3.36 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ ปริมาณออกซิเจนออกซิน จิบเบอเรลลิน ไซโตไคนิน และกรดอิว-มิก ในน้ำหมักชีวภาพจากหอยเชอรี่ โดยเฉลี่ย 6.85, 37.14, 13.62 และ 3.07 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ (กรมพัฒนาฯ ที่ดิน, 2558)

3.2 จุลินทรีย์เพิ่มความเป็นประโยชน์ของฟอสฟอรัสในดินกรด ดินเปรี้ยว พด.9 หรือจุลินทรีย์ ชุบเปอร์ พด.9 เป็นกลุ่มจุลินทรีย์ที่มีความสามารถในการละลายฟอสฟอรัสโดยเปลี่ยนรูปจากสารประกอบอนินทรีย์ฟอสเฟตที่ไม่ละลายน้ำหรือที่พืชใช้ประโยชน์ไม่ได้ให้อยู่ในรูปที่พืชใช้ประโยชน์ได้ ประกอบด้วยแบคทีเรีย *Burkholderia sp.* 2 สายพันธุ์โดย จุลินทรีย์ผลิตกรดอินทรีย์ เช่น กรดกลูโคมิก, กรดคีโตกลูโคมิก, กรดอะซิติก, กรดซิตริก หรือกรดอนินทรีย์ เช่น กรดไนตريك กรดซัลฟูริก กรดไฮโดรคลอริก เป็นต้น รวมกับฟอสฟอรัสที่ดินตรึงเอาไว้ได้สารประกอบคีเลต ซึ่งพืชสามารถนำไปใช้ได้ (กรมพัฒนาฯ ที่ดิน, 2558) จากการที่กรดอินทรีย์และสารอิมิคบานชนิดในดินทำปฏิกิริยาคีเลชันกับเหล็กและอะลูминัม ไอออนได้สารประกอบคีเลตที่มีเสถียรภาพ โดยเหล็กและอะลูминัมส่วนนั้นจะหมดโอกาสที่จะตรึงฟอสฟอรัส ช่วยทำให้พืชได้ประโยชน์ฟอสฟอรัสในดินเพิ่มมากขึ้น หากดินปลดปล่อยฟอสเฟตไปบนอกรากอยู่ในรูปสารละลายดินด้วยความเข้มข้นที่เหมาะสมและสม่ำเสมอ พืชก็จะเจริญเติบโตและให้ผลผลิตสูง (ยงยุทธ และคณะ, 2551)

วัสดุสำหรับการขยายเชื้อ (วัสดุสำหรับการขยายเชื้อ)

1. ปุ๋ยหมัก	300 กิโลกรัม
2. รำข้าวละเอียด	3 กิโลกรัม
3. น้ำ	20 ลิตร
4. จุลินทรีย์ ชูปเปอร์ พด. 9	1 ซอง (100 กรัม)

การขยายเชื้อจุลินทรีย์ ชูปเปอร์ พด.9

1. ผสมปุ๋ยหมักกับรำข้าวละเอียดให้เข้ากันและละลายจุลินทรีย์พด.9 ในน้ำและกวนส่วนผสมประมาณ 5 นาที

2. นำจุลินทรีย์ ชูปเปอร์ พด. 9 ที่ละลายน้ำเทลงในส่วนผสมของปุ๋ยหมักและรำข้าวผสมวัสดุให้เข้ากันและปรับความชื้นด้วยน้ำให้เข้ากันประมาณ 70 เปอร์เซ็นต์

3. ตั้งกองปุ๋ยหมักในร่มเป็นรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้าให้สูงประมาณ 50 เซนติเมตรใช้วัสดุคลุมเพื่อรักษาความชื้น

4. ในระหว่างขยายเชื้อให้รักษาความชื้นในกองปุ๋ยให้ได้ประมาณ 70 เปอร์เซ็นต์

5. ขยายเชื้อเป็นเวลา 4 วันจึงนำไปใช้ได้

การใช้จุลินทรีย์ ชูปเปอร์ พด.9 มีประโยชน์ในการเพิ่มความเป็นประโยชน์ของฟอสฟอรัสในดินกรด ดินเปรี้ยวและเพิ่มการละลายฟอสฟอรัสในหินฟอสเฟตให้อยู่ในรูปที่พืชใช้ประโยชน์ได้ (กรมพัฒนาฯ 2558)

3.3 ปุ๋ยชีวภาพ พด.12

ปุ๋ยชีวภาพ พด.12 เป็นปุ๋ยที่ได้จากการนำจุลินทรีย์ที่มีชีวิตสร้างอาหาร ราดúaอาหารหรือช่วยให้ราดúaอาหารเป็นประโยชน์กับพืชมาใช้ปรับปรุงดินทางชีวภาพ ทางกายภาพและทางเคมี ทำให้ดินมีความอุดมสมบูรณ์เพิ่มมากขึ้น และสร้างออกซิเจนส่งเสริมการเจริญเติบโตของพืช ประกอบด้วย จุลินทรีย์ที่ให้ราดúaในโตรเจน จุลินทรีย์ที่ให้ราดúaฟอสฟอรัส จุลินทรีย์ที่ให้ราดúaโพแทสเซียม และจุลินทรีย์ที่ผลิตออกซิเจน และสารเสริมการเจริญเติบโต

จุลินทรีย์ที่ให้ราดúaในโตรเจน มี 2 กลุ่ม คือ จุลินทรีย์ที่อยู่ร่วมกับพืช ได้แก่ ไรโซเบียม เป็นจุลินทรีย์ที่มีประสิทธิภาพในการตรึงไนโตรเจนสูงมาก สามารถดูดแท่นไนโตรเจนจากปุ๋ยเคมีได้โดยให้กับพืช อาศัยมากกว่า 50 เปอร์เซ็นต์ และจุลินทรีย์ที่อยู่อย่างอิสระ ได้แก่ *Azotobacter sp.*, *Azospirillum sp.* และ *Bacillus sp.* เป็นจุลินทรีย์ที่สามารถตรึงไนโตรเจนในอากาศ และเปลี่ยนให้อยู่ในรูปแอมโมเนียมที่เป็นประโยชน์ต่อพืช โดยกิจกรรมเอนไซม์ในโตรเจนส์ (กรมพัฒนาฯ 2559)

จุลินทรีย์ที่ให้ราดúaฟอสฟอรัสมี 2 กลุ่ม คือ จุลินทรีย์ที่ช่วยดูดซับราดúaฟอสฟอรัสให้กับพืช ได้แก่ ไมโครไรซ่า ซึ่งเป็นจุลินทรีย์ที่อาศัยอยู่ในรากพืชแบบพึ่งพาซึ่งกันและกันมี 2 ชนิด คือ วี-เอไมโครไรซ่า และเอ็คโคไมโครไรซ่า เป็นจุลินทรีย์ที่ช่วยเพิ่มพื้นที่ผิว_rak และชอนไขเข้าไปในดินได้สัมผัสกับราดúaฟอสฟอรัส และจะดูดราดúaนี้โดยตรง แล้วถ่ายทอดต่อไปยังรากพืช ซึ่งจะช่วยลดการใช้ปุ๋ยเคมีลงได้อย่างน้อย 25 เปอร์เซ็นต์ (กรมพัฒนาฯ 2558) นอกจากนี้ เชื้อร้ายไมโครไรซ่า ยังช่วยป้องกันไม่ให้ราดúaฟอสฟอรัสที่ละลายออกมานูญต์โดยปฏิกิริยาทางเคมีของดินด้วย เพราะเชื้อร้ายจะช่วยดูดซับเก็บไว้ในโครงสร้างพิเศษที่เรียกว่า อาบสกูลและเวสิคิล ที่อยู่ในเซลล์พืช จุลินทรีย์ที่ละลายสารประกอบฟอสเฟต โดยทั่วไปประเทศไทยมีปริมาณฟอสเฟตที่ละลายออกมาน้อย จุลินทรีย์กลุ่มนี้สามารถเพิ่มความเป็นประโยชน์ของฟอสฟอรัสจากหินฟอสเฟตให้เป็นประโยชน์ได้ เช่น *Bacillus sp.*, *pseudomonas sp.*, *Aspergillus sp.* เป็นต้น และการที่จะให้หินฟอสเฟตละลายได้จะต้องทำให้เกิดสภาพกรด ซึ่งจุลินทรีย์เหล่านี้จะผลิตกรดออกมาระละลายฟอสฟอรัสให้อยู่ในรูปที่เป็นประโยชน์ต่อพืชได้ (มุกดา, 2545)

จุลินทรีย์ที่ให้รاثาดูโพแทสเซียมเป็นจุลินทรีย์ที่ปลดปล่อยกรดอินทรีย์ เช่น กรดแคลคติก, กรดซิตริก, กรดออกซาลิก เป็นต้น หรือกรดอนินทรีย์ เช่น กรดคาร์บอนิก, กรดไนต์ริก และกรดซัลฟูริก เป็นต้น ช่วยละลายแร่และวัตถุตันกำเนิดินที่มีโพแทสเซียมเป็นองค์ประกอบ จุลินทรีย์ที่สามารถปลดปล่อยกรดออกมาละลายแร่และลูมิโนซิลิกेट เช่น *Bacillus sp.*, *Pseudomonas sp.*, *Aspergillus sp.* และ *Penicillium sp.* โดยละลายได้จากแร่ในกลุ่มไม้ก้า และกลุ่มเฟลเดอร์สปาร์อิหอยู่ในรูปที่พืชสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้ (กรมพัฒนาที่ดิน, 2551) หรือการที่จะทำให้โพแทสเซียมอยู่ในลักษณะที่นำไปใช้ได้มี 3 วิธี คือ การสลายทางกายภาพ ทางเคมี และทางอินทรีย์ ซึ่งทำได้โดยการใช้จุลินทรีย์พากแบบที่เรียกเข้าช่วยย่อยสลาย จะทำให้พืชสามารถนำโพแทสเซียมไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น ทำให้พืชได้รับสารอาหารที่ดีขึ้น (มุกดา, 2545)

จุลินทรีย์ที่ให้รاثาอื่น ๆ เช่น รاثาอาหารรอง และรاثาอาหารเสริม ได้แก่ เหล็ก, สังกะสี ซึ่งจะมีอยู่ในดินในสภาพที่พืชนำไปใช้ประโยชน์ไม่ได้ การใช้จุลินทรีย์เข้าช่วยย่อยสลาย สามารถทำให้ได้รاثาอาหารที่มีในดินเหล่านี้มาเป็นประโยชน์แก่พืชได้เพิ่มขึ้น จุลินทรีย์พาก Silicate bacteria สามารถช่วยให้พืชนำซิลิกेटไปใช้ได้ แร่รاثาที่มีอยู่ในดินจะสามารถถูกทำลายโดยกรดที่เกิดจากการหมักของจุลินทรีย์ได้ (มุกดา, 2545)

จุลินทรีย์ที่สร้างสารกระตุ้นการเจริญเติบโตหรืออร์โมนพืช คือจุลินทรีย์ *Azotobacter sp.*, *Azospirillum sp.* และ *Bacillus sp.* ออร์โมนที่สร้าง ได้แก่ ออกซิน มีหน้าที่ ก่อการขยายตัวของเซลล์ การติดผลมากขึ้น ป้องกันการร่วงของผลและใบ ช่วยกระตุ้นการเจริญของรากขนาดอ่อน และช่วยเพิ่มพื้นที่ผิวหากทำให้ความสามารถในการดูดน้ำรاثาอาหารเพิ่มมากขึ้น เป็นต้น จิบเบอร์ลิน มีหน้าที่ กระตุ้นการเจริญเติบโตของพืชทั้งต้น กระตุ้นการออกของเม็ดดัด และทำให้เกิดการแห้งช่อดอก เป็นต้น และไซโตคินิน มีหน้าที่ กระตุ้นการแบ่งเซลล์ ช่วยกระบวนการเสื่อมสลาย ส่งเสริมให้พืชมีประสิทธิภาพในการเคลื่อนย้ายอาหารจากรากสู่รากพืช เป็นต้น

วัสดุขยายเชื้อปุ๋ยชีวภาพ พด.12 (วัสดุสำหรับการขยายเชื้อ)

1. ปุ๋ยหมัก	300 กิโลกรัม
2. รำข้าว	3 กิโลกรัม
3. ปุ๋ยชีวภาพ พด.12	100 กรัม (1 ซอง)

วิธีการขยายเชื้อ

1. ผสมปุ๋ยชีวภาพ พด.12 และรำข้าวน้ำ 1 ปีบ (20 ลิตร) คนให้เข้ากันนาน 5 นาที
2. รดสารละลายปุ๋ยชีวภาพ พด.12 ลงบนกองปุ๋ยหมักและคลุกเคล้าให้เข้ากันปรับความชื้นให้ได้ 70 เปอร์เซ็นต์
3. ตั้งกองปุ๋ยหมักเป็นรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้าให้มีความสูง 50 ซม. และใช้วัสดุคลุมกองปุ๋ยเพื่อรักษาความชื้น
4. กองปุ๋ยหมักไว้ในที่ร่มเป็นระยะเวลา 4 วัน แล้วจึงนำไปใช้

การใช้ปุ๋ยชีวภาพ พด.12 มีประโยชน์ในการลดปริมาณการใช้ปุ๋ยเคมีลงได้ 25-30% เพิ่มความเป็นประโยชน์ของฟอสฟอรัส และโพแทสเซียมในดิน เพิ่มประสิทธิภาพการดูดใช้รاثาอาหารของพืช ช่วยสร้างสมดุลของรاثาอาหารพืช ช่วยเพิ่มผลผลิตพืช และลดต้นทุนการผลิต (กรมพัฒนาที่ดิน, 2559)

3.4 การผลิตปุ๋ยอินทรีย์คุณภาพสูง สูตรฟอสฟอรัส

ผลิตจากหินฟอสเฟตซึ่งมีปริมาณฟอสฟอรัสสูงแต่ส่วนใหญ่อยู่ในรูปที่ไม่เป็นประโยชน์ต่อพืชหมักกับปุ๋ยหมัก รำข้าว เพื่อช่วยในการดูดซับความชื้น และปรับลักษณะวัสดุหมักให้เหมาะสมและใช้สารเร่งซุปเปอร์ พด.9 ซึ่งเป็นจุลินทรีย์ที่ละลายหินฟอสเฟตให้อยู่ในรูปฟอสฟอรัสที่เป็นประโยชน์ต่อพืช

ส่วนผสมที่ใช้ในการผลิต (สูตรฟอสฟอรัส) ปริมาณ 100 กิโลกรัม

1. หินฟอสเฟต	80 กิโลกรัม
2. รำข้าว	10 กิโลกรัม
3. ปุ๋ยหมัก	10 กิโลกรัม
4. สารเร่งชุบเปอร์ พด.9	1 ซอง

ขั้นตอนการผลิตปุ๋ยอินทรีย์คุณภาพสูง สูตรฟอสฟอรัส

1. ผสมหินฟอสเฟต รำข้าวและปุ๋ยหมัก ตามสัดส่วนให้เข้ากัน

2. นำสารเร่งชุบเปอร์ พด.9 จำนวน 1 ซอง เทลงในน้ำ 20 ลิตร คนประมาณ 5-10 นาที นำไปรดบนกองวัสดุในข้อ 1. คลุกเคล้าให้ทั่วกองเพื่อปรับความชื้นให้สม่ำเสมอทั่วกอง

3. ตั้งกองปุ๋ยหมักเป็นสี่เหลี่ยมผืนผ้า ให้มีความสูงประมาณ 30-50 เซนติเมตร แล้วใช้วัสดุคลุมกองให้มิดชิดเพื่อรักษาความชื้น

4. หมักกองปุ๋ยเป็นเวลา 4-5 วัน จึงนำไปใช้ได้

ประโยชน์ของปุ๋ยอินทรีย์คุณภาพสูง เป็นปุ๋ยอินทรีย์ที่มีธาตุอาหารพืชสูง เป็นแหล่งธาตุอาหาร รองและจุลธาตุแก่พืช มีจุลินทรีย์ที่เป็นประโยชน์ต่อเดินและพืช มีการปลดปล่อยธาตุอาหารให้แก่พืชแบบช้าๆ ทำให้ลดการสูญเสียธาตุอาหาร เป็นทางเลือกให้กับเกษตรกรในการทดแทนหรือลดการใช้ปุ๋ยเคมี เกษตรกรสามารถผลิตใช้เองได้ (กรมพัฒนาฯ 2558)

4. ปุ๋ยคอก (Manure)

ปุ๋ยคอก เป็นปุ๋ยอินทรีย์ชนิดหนึ่ง ซึ่งได้จากการเลี้ยงสัตว์ จะให้อินทรีย์วัตถุ ธาตุอาหารหลักและธาตุอาหารรองที่จำเป็นต่อการเจริญเติบโตของพืช ช่วยในการปรับปรุงโครงสร้างของดินให้เหมาะสมต่อการเจริญเติบโตของพืช ทำให้ดินมีการระบายน้ำและอากาศดีขึ้น ช่วยเพิ่มความคงทนให้แก่เม็ดดิน เป็นการลดการชะล้างพังทลายหน้าดิน นอกจากนี้ ยังเป็นแหล่งธาตุอาหารของจุลินทรีย์ที่เป็นประโยชน์ในดิน ซึ่งมีผลให้กิจกรรมต่างๆ ของจุลินทรีย์ดำเนินไปอย่างเป็นสิ่งที่ต้องการ และยังเพิ่มปริมาณของจุลินทรีย์ การใช้ปุ๋ยคอกของพื้นรอบโคนต้นปาล์มน้ำมัน อัตราอย่างน้อย 20-30 กิโลกรัมต่อต้นต่อปี เพื่อปรับคุณสมบัติของดิน ให้ร่วนชุบ สามารถดูดซับน้ำหรือธาตุอาหารไว้ได้ในระยะเวลาที่นานขึ้น (กรมส่งเสริมการเกษตร, 2552)

ตารางที่ 4 ปริมาณธาตุอาหารที่ได้จากปุ๋ยคอกแต่ละชนิด

ชนิดของปุ๋ยคอก	ปริมาณธาตุอาหาร (%)				
	ไนโตรเจน	ฟอสฟอรัส	โพแทสเซียม	H	C/N ratio
มูลโค	1.91	0.56	0.40	8.2	15
มูลกระปือ	1.23	0.55	0.69	8.2	15
มูลไก่	3.77	1.89	1.76	8.2	13
มูลแกะ	1.87	0.79	1.92	-	-
มูลม้า	2.33	0.83	1.31	-	-
มูลสกปรก	2.80	1.36	1.18	6.1	-
มูลค้างคาว	1.05	14.82	1.84	5.2	-

ที่มา: กรมส่งเสริมการเกษตร, 2552.

5. ปูนโดโลไมท์ [CaMg(CO₃)₂] เป็นแร่เกิดจากตะกอนของแคลเซียมและแมกนีเซียมทับถมกัน มีสีต่างๆ เช่น เทา ชมพู ขาว มีลักษณะคล้ายแร่คัลไซต์ โดยทั่วไปปูนโดโลไมท์เป็นแร่ที่เกิดจากการประปนมากับหินปูนประเภท dolomitic limestone หินโดโลไมท์บดใช้เป็นวัสดุปูนได้ดี และนอกจากจะช่วยยกระดับ pH ของดินได้แล้ว ยังเพิ่มความเป็นประโยชน์ของธาตุอาหารพืชพวงในโตรเรน พอสฟอรัส แคลเซียม แมกนีเซียม ซิลิกา และโมลิบเดนัม ช่วยเพิ่มและส่งเสริมกิจกรรมของจุลินทรีย์ดินที่เป็นประโยชน์ต่อพืช ช่วยลดการเกิดโรครากเน่า โคน嫩ของพืช และควบคุมปริมาณกรดอินทรีย์ ก้าชาร์บอนไดออกไซด์ ความเข้มข้นของเหล็กอะลูминัม ตลอดจนสารพิษต่างๆ เช่น ไฟฟ้าร์ และไฮโดเรเจนชัลไฟฟ์ ในสารละลายดิน มีให้มีการสะสมมากเกินไปจนเป็นพิษ มีค่า CCE อยู่ระหว่าง 60-100 เปอร์เซ็นต์ และปูนโดโลไมท์ที่ใช้ในการปรับปรุงดินควรมีค่า CCE ไม่ต่ำกว่า 90% (เจริญและรสมานลิน, 2542)

ระยะเวลาและสถานที่ดำเนินการ

ระยะเวลาทำการวิจัย	เริ่มต้น เดือนตุลาคม พ.ศ. 2560
	สิ้นสุด เดือนกันยายน พ.ศ. 2563
สถานที่ดำเนินการ	หมู่ 2 ตำบลปากพะยูน อำเภอปากพะยูน จังหวัดพัทลุง

วัสดุ อุปกรณ์และวิธีการ

วัสดุและอุปกรณ์

- วัสดุเกษตรที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ วัสดุปูนโดโลไมท์ ปูยเคมีปุ๋ยสูตร 15-15-15, 13-13-21, 21-0-0, 0-3-0, 18-46-0 และ 0-0-60 น้ำหมักชีวภาพ พด.2 ปูยอินทรีย์ที่ขยายเชื้อด้วยสารเร่ง ชูปเปอร์ พด.9 ปูยชีวภาพ พด.12 มวลไก่แกลบ ปูยอินทรีย์คุณภาพสูง
- อุปกรณ์สำหรับการเก็บข้อมูลวิจัย เช่น ถุงเก็บตัวอย่างดิน ไม้บรรทัด ไม้เมตร ปากกาเคมี เป็นต้น

วิธีการทดลอง

- การคัดเลือกพื้นที่วิจัยและสถานที่เก็บข้อมูล

คัดเลือกพื้นที่แปลงปาล์มน้ำมัน หมู่ที่ 2 ตำบลปากพะยูน อำเภอปากพะยูน จังหวัดพัทลุง

- วิธีการทดลอง

โครงการอยู่ที่ 1 ผลการใช้ปูยอินทรีย์ร่วมกับปูนโดโลไมท์ต่อการเจริญเติบโตของปาล์มน้ำมันในพื้นที่ดินเปรี้ยวจัด จังหวัดพัทลุง

1. คัดเลือกพื้นที่ปลูกปาล์มน้ำมันที่มีอายุ 1 ปี ในเขตพื้นที่ดินเปรี้ยวจัด หมู่ที่ 2 ตำบลปากพะยูน อำเภอปากพะยูน จังหวัดพัทลุง

2. วางแผนการวิจัยแบบ Randomized complete block design (RCBD) จำนวน 9 胎รับ 胎รับละ 3 ช้า ซึ่งมีวิธีการที่กำหนดในการวิจัยไว้ดังนี้

胎รับที่ 1 ใส่ปูยตามวิธีเกษตรกร (แปลงควบคุม)

胎รับที่ 2 ใส่ปูยเคมีตามคำแนะนำของกรมวิชาการเกษตร

胎รับที่ 3 ใส่ปูยเคมีตามค่าวิเคราะห์ดิน

胎รับที่ 4 ใส่โดโลไมท์ตามค่าความต้องการปูน (LR) ร่วมกับการใส่ปูยเคมีอัตราครึ่งหนึ่งตามคำแนะนำของกรมวิชาการเกษตร และใส่ปูยชีวภาพ พด.12

胎รับที่ 5 ใส่โดโลไมท์ตามค่าความต้องการปูน (LR) ร่วมกับการใส่ปูยเคมีอัตราครึ่งหนึ่งตามคำแนะนำของกรมวิชาการเกษตร และใส่ปูยอินทรีย์ที่ขยายเชื้อด้วยจุลินทรีย์ชูปเปอร์ พด.9

ตัวรับที่ 6 ใส่โดโลไมท์ตามค่าความต้องการปูน (LR) ร่วมกับการใส่ปุ๋ยเคมีอัตราครึ่งหนึ่งตามค่าวิเคราะห์ดิน และใส่ปุ๋ยชีวภาพ พด.12

ตัวรับที่ 7 ใส่โดโลไมท์ตามค่าความต้องการปูน (LR) ร่วมกับการใส่ปุ๋ยเคมีอัตราครึ่งหนึ่งตามค่าวิเคราะห์ดิน และใส่ปุ๋ยอินทรีย์ที่ขยายเชื้อด้วยจุลินทรีย์ชุบเปอร์ พด.9

ตัวรับที่ 8 ใส่โดโลไมท์ตามค่าความต้องการปูน (LR) ร่วมกับการใส่เมล็ดไก่แกลง น้ำหมักชีวภาพ พด.2 และปุ๋ยชีวภาพ พด.12

ตัวรับที่ 9 ใส่โดโลไมท์ตามค่าความต้องการปูน (LR) ร่วมกับการใส่เมล็ดไก่แกลง น้ำหมักชีวภาพ พด.2 และปุ๋ยอินทรีย์ที่ขยายเชื้อด้วยจุลินทรีย์ชุบเปอร์ พด.9

หมายเหตุ - การใส่ปุ๋ยเคมี ใส่ในอัตราตามอายุของปาล์มน้ำมัน แบ่งใส่ปีละ 3 ครั้ง

- การใส่ปูนตามค่าความต้องการปูน (LR) เฉลี่ยเท่ากับ 2,093 กิโลกรัมต่อไร่ หรือเท่ากับ 9.1 กิโลกรัมต่อบ้าน

- การใส่ปุ๋ยชีวภาพ พด.12 อัตรา 5 กิโลกรัมต่อบ้านต่อปี

- การใส่ปุ๋ยอินทรีย์ที่ขยายเชื้อด้วยจุลินทรีย์ชุบเปอร์ พด.9 อัตรา 3 กิโลกรัมต่อบ้านต่อปี

- การใส่น้ำหมักชีวภาพ พด.2 อัตรา 2 มิลลิลิตรต่อน้ำ 1 ลิตรต่อบ้าน ทุก 14 วัน ในตัวรับที่ 8 และ

ตัวรับที่ 9

3. การเก็บข้อมูลดิน เก็บตัวอย่างดิน แบบรวม (Composite sample) ที่ระดับความลึก 0-30 เซนติเมตร เพื่อวิเคราะห์สมบัติทางเคมี (เก็บตัวอย่างดินก่อนดำเนินการและหลังดำเนินการทุกปี)

4. การวิเคราะห์ตัวอย่างดิน วิเคราะห์สมบัติทางเคมี ได้แก่ ค่าปฏิกิริยาดิน (pH 1:1 น้ำ Peech, 1965) ความต้องการปูนของดิน (Woodruff, 1948) ปริมาณอินทรีย์ตั้งตุ (Walkley and Black, 1947) ปริมาณฟอสฟอรัสที่เป็นประโยชน์ต่อพืช (Bray and Kurt, 1945) ปริมาณโพแทสเซียมที่เป็นประโยชน์ต่อพืช (NH_4OAc 1 N, pH 7; Jackson, 1958) ปริมาณแคลเซียมและแมgnีเซียมที่แลกเปลี่ยนได้ (NH_4OAc 1 N, pH 7; Jackson, 1958) ปริมาณธาตุอาหารเสริมได้แก่ เหล็ก และแมงกานีส (DTPA, pH 7; Bower, 1952) ปริมาณอะลูมิնัมที่แลกเปลี่ยนได้ (Aluminon ; McLean, 1965) ปริมาณกำมะถันที่สกัดได้ (Bradsley and Lancaster, 1965) (สำนักวิทยาศาสตร์เพื่อการพัฒนาที่ดิน, 2547)

5. การเก็บข้อมูลพืช ก่อนดำเนินการทดลองและหลังดำเนินการทดลองทุกปี โดยการเก็บตัวอย่าง ใบพืชจากทางใบที่ 9 บริเวณกึ่งกลางทางใบ จำนวน 6 ใบย่อยของแต่ละด้าน ตัดเอาส่วนที่อยู่กึ่งกลางของใบ ย่อยความยาวประมาณ 10 นิ้ว ทำความสะอาดใบ ตัดก้านและขอบใบออกข้างละ 1 มิลลิเมตร (ประกิจ และ คณะ, 2543) ส่งตัวอย่างเพื่อวิเคราะห์ปริมาณธาตุอาหารในใบปาล์มน้ำมัน ได้แก่ ปริมาณในตอรเจนทั้งหมด (Total N) ปริมาณฟอสฟอรัสทั้งหมด (Total P) ปริมาณโพแทสเซียมทั้งหมด (Total K) ปริมาณแคลเซียม ทั้งหมด (Total Ca) และปริมาณแมgnีเซียมทั้งหมด (Total Mg) (สำนักวิทยาศาสตร์เพื่อการพัฒนาที่ดิน, 2547)

6. การวิเคราะห์ข้อมูลผลตอบแทนทางด้านเศรษฐกิจ เก็บข้อมูลต้นทุนต่อไร่ต่อปี (บาท) ผลผลิตต่อไร่ต่อปี (กิโลกรัม) ราคาดผลผลิตต่อกิโลกรัม (บาท) รายได้ต่อไร่ต่อปี และกำไรต่อไร่ต่อปี แยกตามวิธีการทดลอง

7. วิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติในการวิจัยโดยใช้ Analysis of variance (ANOVA) เปรียบเทียบผลวิเคราะห์การเจริญเติบโต และปริมาณผลผลิตของแต่ละวิธีการ ด้วยวิธี Duncan's New Multiple Range Test (DMRT) โดยใช้โปรแกรม SPSS

8. สรุปผลการทดลอง

โครงการย่อยที่ 2 ผลการใช้ปุ๋ยชีวภาพและลดอัตราปุ๋ยเคมีต่อการเพิ่มผลผลิตของปาล์มน้ำมันในพื้นที่ดินเปรี้ยวจัดจังหวัดพัทลุง

1. คัดเลือกพื้นที่ปลูกปาล์มน้ำมันที่มีอายุ 3 ปี ในเขตพื้นที่ดินเปรี้ยวจัด จำนวน 108 ต้น (9 ตำบลการทดลอง ตำบลละ 3 ช้ำ ช้ำละ 4 ต้น)

2. วางแผนการทดลองแบบ RCBD (Randomized Complete Block Design) จำนวน 9 ตำบล ตำบลละ 3 ช้ำ

ตำบลที่ 1 แปลงควบคุม

ตำบลที่ 2 วิธีเกษตรกร

ตำบลที่ 3 ใส่ปุ๋ยเคมีตามอัตราแนะนำ

ตำบลที่ 4 ใส่ 30% ปุ๋ยเคมีตามอัตราแนะนำร่วมกับปุ๋ยชีวภาพ พด.12 อัตรา 5 กิโลกรัมต่อต้น

ตำบลที่ 5 ใส่ 30% ปุ๋ยเคมีตามอัตราแนะนำร่วมกับปุ๋ยชีวภาพ พด.12 อัตรา 10 กิโลกรัมต่อต้น

ตำบลที่ 6 ใส่ 30% ปุ๋ยเคมีตามอัตราแนะนำร่วมกับปุ๋ยชีวภาพ พด.12 อัตรา 15 กิโลกรัมต่อต้น

ตำบลที่ 7 ใส่ 40% ปุ๋ยเคมีตามอัตราแนะนำร่วมกับปุ๋ยชีวภาพ พด.12 อัตรา 5 กิโลกรัมต่อต้น

ตำบลที่ 8 ใส่ 40% ปุ๋ยเคมีตามอัตราแนะนำร่วมกับปุ๋ยชีวภาพ พด.12 อัตรา 10 กิโลกรัมต่อต้น

ตำบลที่ 9 ใส่ 40% ปุ๋ยเคมีตามอัตราแนะนำร่วมกับปุ๋ยชีวภาพ พด.12 อัตรา 15 กิโลกรัมต่อต้น

หมายเหตุ 1. ทุกตำบลการทดลองใส่ปุ๋นตามค่าความต้องการปูน (LR)

2. ใส่ปุ๋ยชีวภาพ พด.12 แบ่งใส่ 3 ครั้งต่อต้นในแต่ละตำบล

3. ใส่จุลินทรีย์ พด.9 อัตรา 3 กิโลกรัมต่อต้น ใส่รอบทรงฟุ่มทุกตำบลการทดลอง

4. ใส่น้ำหมักชีวภาพ พด.2 อัตรา 2 มิลลิลิตรต่อน้ำ 1 ลิตรต่อต้น ทุก 14 วัน

3. เก็บตัวอย่างดินก่อนและหลังการทดลองที่ระดับ 0-30 เซนติเมตร การวิเคราะห์ตัวอย่างดินวิเคราะห์สมบัติทางเคมี ได้แก่ ค่าปฏิกิริยาดิน (pH 1:1 น้ำ Peech, 1965) ความต้องการปูนของดิน (Woodruff, 1948) ปริมาณอินทรีย์ต่ำ (Walkley and Black, 1947) ปริมาณฟอฟอรัสที่เป็นประโยชน์ต่อพืช (Bray and Kurt, 1945) ปริมาณโพแทสเซียมที่เป็นประโยชน์ต่อพืช (NH_4OAc 1 N, pH 7; Jackson, 1958) ปริมาณแคลเซียมและแมgnีเซียมที่แลกเปลี่ยนได้ (NH_4OAc 1 N, pH 7; Jackson, 1958) ปริมาณธาตุอาหารเสริมได้แก่ เหล็ก และแมงกานีส (DTPA, pH 7; Bower, 1952) ปริมาณอะลูมิնัมที่แลกเปลี่ยนได้ (Aluminon ; McLean, 1965) ปริมาณกำมะถันที่สกัดได้ (Bradsley and Lancaster, 1965)

4. การเก็บข้อมูลพืช ก่อนดำเนินการทดลองและหลังดำเนินการทดลองทุกปี โดยการเก็บตัวอย่างใบพืชจากทางใบที่ 17 บริเวณกึ่งกลางทางใบ จำนวน 6 ใบย่อยของแต่ละด้าน ตัดเอาส่วนที่อยู่กึ่งกลางของใบย่อยความยาวประมาณ 10 นิ้ว ทำความสะอาดใบ ตัดก้านและขอบใบออกข้างล่าง 1 มิลลิเมตร (ประกิจ และคณะ, 2543) ส่งตัวอย่างเพื่อวิเคราะห์ปริมาณธาตุอาหารในใบปาล์มน้ำมัน ได้แก่ ปริมาณไนโตรเจนทั้งหมด (Total N) ปริมาณฟอฟอรัสทั้งหมด (Total P) ปริมาณโพแทสเซียมทั้งหมด (Total K) ปริมาณแคลเซียมทั้งหมด (Total Ca) และปริมาณแมgnีเซียมทั้งหมด (Total Mg)

5. บันทึกข้อมูลผลผลิตปาล์มน้ำมัน ประกอบด้วยขนาดและน้ำหนักของทะลาย

6. วิเคราะห์ข้อมูลผลผลิตปาล์มน้ำมัน ประกอบด้วยขนาดและน้ำหนักของทะลาย โดยใช้ Analysis of variance (ANOVA) เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยโดยวิธี Least significant difference test (LSD) และใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS

7. การวิเคราะห์ข้อมูลผลตอบแทนทางด้านเศรษฐกิจ เก็บข้อมูลต้นทุนต่อไร่ต่อปี (บาท) ผลผลิตต่อไร่ต่อปี (กิโลกรัม) ราคาผลผลิตต่อ กิโลกรัม (บาท) รายได้ต่อไร่ต่อปี และกำไรต่อไร่ต่อปี แยกตามวิธีการทดลอง

8. สรุปผลการทดลอง

โครงการย่อยที่ 3 ผลการใช้ปุ๋ยชีวภาพและปุ๋ยอินทรีย์คุณภาพสูงต่อขนาดและน้ำหนักของทะลายของปาล์มน้ำมันที่ปลูกในพื้นที่ดินเปรี้ยวจัด จังหวัดพัทลุง

1. คัดเลือกพื้นที่ปลูกปาล์มน้ำมันที่มีอายุ 5 ปี ในเขตพื้นที่ดินเปรี้ยวจัด จำนวน 108 ต้น (9 ตำบลการทดลอง ตำบลละ 3 ช้า ช้าละ 4 ต้น)

2. วางแผนการทดลองแบบ RCBD (Randomized Complex Block Design) จำนวน 9 ตำบล ตำบลละ 3 ช้า

 ตำบลที่ 1 แปลงควบคุม

 ตำบลที่ 2 วิธีเกษตรกร

 ตำบลที่ 3 ใส่ปุ๋ยเคมีตามค่าวิเคราะห์ดิน

 ตำบลที่ 4 ใส่ปุ๋ยเคมีอัตราครึ่งหนึ่งตามค่าวิเคราะห์ดิน ร่วมกับปุ๋ยอินทรีย์คุณภาพสูง อัตรา 5 กิโลกรัมต่อด้าน

 ตำบลที่ 5 ใส่ปุ๋ยเคมีอัตราครึ่งหนึ่งตามค่าวิเคราะห์ดิน ร่วมกับปุ๋ยอินทรีย์คุณภาพสูง อัตรา 10 กิโลกรัมต่อด้าน

 ตำบลที่ 6 ใส่ปุ๋ยเคมีอัตราครึ่งหนึ่งตามค่าวิเคราะห์ดิน ร่วมกับปุ๋ยอินทรีย์คุณภาพสูง อัตรา 15 กิโลกรัมต่อด้าน

 ตำบลที่ 7 ใส่ปุ๋ยเคมีอัตราครึ่งหนึ่งตามค่าวิเคราะห์ดิน ร่วมกับปุ๋ยชีวภาพ พด.12 อัตรา 5 กิโลกรัมต่อด้าน

 ตำบลที่ 8 ใส่ปุ๋ยเคมีอัตราครึ่งหนึ่งตามค่าวิเคราะห์ดิน ร่วมกับปุ๋ยชีวภาพ พด.12 อัตรา 10 กิโลกรัมต่อด้าน

 ตำบลที่ 9 ใส่ปุ๋ยเคมีอัตราครึ่งหนึ่งตามค่าวิเคราะห์ดิน ร่วมกับปุ๋ยชีวภาพ พด.12 อัตรา 15 กิโลกรัมต่อด้าน

หมายเหตุ 1. การใส่ปุ๋ยเคมีจะดำเนินการแบ่งใส่ 3 ครั้งต่อปี ในช่วงต้นฤดูฝน กลางฤดูฝน และปลายฤดูฝน ใส่รอบทรงพุ่มหรือหัววนให้ทั่วภายในทรงพุ่ม

2. ใส่จุลินทรีย์ พด.9 อัตรา 3 กิโลกรัมต่อด้าน ใส่รอบทรงพุ่มทุกตำบลการทดลอง

3. ใส่น้ำหมักชีวภาพ พด.2 อัตรา 2 มิลลิลิตรต่อด้าน 1 ลิตรต่อด้าน ทุก 14 วัน

4. ใส่ปุ๋นตามค่าความต้องการปุ๋น (LR) ปีละครึ่งในตำบลที่ 3-9

3. เก็บตัวอย่างดินก่อนและหลังการทดลองที่ระดับ 0-30 เซนติเมตร การวิเคราะห์ตัวอย่างดิน วิเคราะห์สมบัติทางเคมี ได้แก่ ค่าปฏิกิริยาดิน (pH 1:1 น้ำ Peech, 1965) ความต้องการปูนของดิน (Woodruff, 1948) ปริมาณอินทรีย์ดิน (Walkley and Black, 1947) ปริมาณฟอสฟอรัสที่เป็นประโยชน์ต่อพืช (Bray and Kurt, 1945) ปริมาณโพแทสเซียมที่เป็นประโยชน์ต่อพืช (NH_4OAc 1 N, pH 7; Jackson, 1958) ปริมาณแคลเซียมและแมกนีเซียมที่แลกเปลี่ยนได้ (NH_4OAc 1 N, pH 7; Jackson, 1958) ปริมาณธาตุอาหารเสริมได้แก่ เหล็ก และแมงกานีส (DTPA, pH 7; Bower, 1952) ปริมาณออกซิมินที่แลกเปลี่ยนได้ (Aluminon ; McLean, 1965) ปริมาณกำมะถันที่สกัดได้ (Bradsley and Lancaster, 1965)

4. การเก็บข้อมูลพืช ก่อนดำเนินการทดลองและหลังดำเนินการทดลองทุกปี โดยการเก็บตัวอย่างใบพืชจากทางใบที่ 17 บริเวณกึ่งกลางทางใบ จำนวน 6 ใบย่อยของแต่ละด้าน ตัดเอาส่วนที่อยู่กึ่งกลางของใบ ประมาณ 10 นิ้ว ทำการสะอัดใบ ตัดก้านและขอบใบออกข้างละ 1 มิลลิเมตร (ประกิจ และคณะ, 2543) ส่งตัวอย่างเพื่อวิเคราะห์ปริมาณธาตุอาหารในปาล์มน้ำมัน ได้แก่ ปริมาณในโตรเจนทั้งหมด

(Total N) ปริมาณฟอสฟอรัสทั้งหมด (Total P) ปริมาณโพแทสเซียมทั้งหมด (Total K) ปริมาณแคลเซียมทั้งหมด (Total Ca) และปริมาณแมกนีเซียมทั้งหมด (Total Mg)

5. บันทึกข้อมูลผลผลิตปาล์มน้ำมัน ประกอบด้วยขนาดและน้ำหนักของทะlays

6. วิเคราะห์ข้อมูลผลผลิตปาล์มน้ำมัน ประกอบด้วยขนาดและน้ำหนักของทะlays โดยใช้ Analysis of variance (ANOVA) เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยโดยวิธี Least significant difference test (LSD) และใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS

7. การวิเคราะห์ข้อมูลผลตอบแทนทางด้านเศรษฐกิจ เก็บข้อมูลต้นทุนต่อไร่ต่อปี (บาท) ผลผลิตต่อไร่ต่อปี (กิโลกรัม) ราคาผลผลิตต่อ กิโลกรัม (บาท) รายได้ต่อไร่ต่อปี และกำไรต่อไร่ต่อปี แยกตามวิธีการทดลอง

8. สรุปผลการทดลอง

ผลการทดลองและวิจารณ์

การจัดการดินเปรี้ยวจัดที่เหมาะสมเพื่อความเป็นประโยชน์ของธาตุอาหารพืชต่อการผลิตของปาล์มน้ำมันที่ปลูกในจังหวัดพัทลุง การศึกษาสามารถแบ่งการจัดการดินตามช่วงอายุของปาล์มน้ำมัน คือ ช่วงก่อนให้ผลผลิต ปาล์มน้ำมันอายุ 1-3 ปี ช่วงปาล์มน้ำมันอายุ 3-5 ปี และปาล์มน้ำมันที่ให้ผลผลิตแล้ว ช่วงอายุ 5 ปี ขึ้นไป ซึ่งมีการจัดการที่แตกต่างกัน เพื่อศึกษาการจัดการดินเปรี้ยวจัดที่เหมาะสม โดยการใช้โดโลไม่ในการปรับสภาพดิน และการเพิ่มความอุดมสมบูรณ์ของดินโดยการใช้น้ำมักชีวภาพ พด.2 ปุ๋ยอินทรีย์ที่ขยายเชื้อด้วยจุลินทรีย์ชุปเปอร์ พด.9 ปุ๋ยชีวภาพ พด.12 ปุ๋ยคอก และปุ๋ยเคมีในอัตราครึ่งหนึ่งของอัตราแนะนำของกรมวิชาการเกษตร และตามค่าวิเคราะห์ดิน เพื่อเพิ่มผลิตภาพและศักยภาพของดินเปรี้ยวจัดในการเจริญเติบโตของปาล์มน้ำมัน ต้นทุนการผลิต และผลตอบแทนทางเศรษฐกิจ ซึ่งจะได้ใช้เป็นแนวทางปฏิบัติขยายผลสู่เกษตรกรในพื้นที่ที่มีสภาพปัญหาเดียวกันต่อไป ผลการศึกษาดังนี้

1. ปาล์มน้ำมันก่อนให้ผลผลิต อายุ 1-3 ปี ได้ทำการศึกษาผลการใช้ปุ๋ยอินทรีย์ร่วมกับปุ๋นโดโลไม่ต่อการเจริญเติบโตของปาล์มน้ำมันในพื้นที่ดินเปรี้ยวจัด จังหวัดพัทลุง โดยทำการศึกษาสมบัติทางเคมีของดิน การเจริญเติบโตและผลผลิตของปาล์มน้ำมัน ต้นทุนและผลตอบแทนทางเศรษฐกิจ เพื่อเป็นแนวทางในการจัดการดินเปรี้ยวจัด ด้วยการจัดการธาตุอาหารพืช ร่วมกับเทคโนโลยีชีวภาพของกรมพัฒนาที่ดินให้เหมาะสมต่อการเจริญเติบโต และผลผลิตของปาล์มน้ำมันในดินเปรี้ยวจัด พบว่า การปรับปรุงดินเปรี้ยวจัด โดยการใส่ปุ๋นโดโลไม่ทั้งความต้องการปุ๋น ร่วมกับการใช้ปุ๋ยเคมีในอัตราครึ่งหนึ่ง และใช้ปุ๋ยอินทรีย์ พด.9 หรือ ปุ๋ยชีวภาพ พด.12 จะช่วยให้ปฏิบัติการดินเพิ่มขึ้น ช่วยเพิ่มปริมาณอินทรีย์ต่ำ และธาตุอาหารในดินได้ ทำให้ปริมาณธาตุอาหารในใบอยู่ในระดับที่เหมาะสม ส่งผลให้ปาล์มน้ำมันมีการเจริญเติบโตไม่แตกต่างกัน โดยตัวรับที่ 5 การใส่โดโลไม่ตามค่าความต้องการปุ๋น (LR) ร่วมกับการใส่ปุ๋ยเคมีอัตราครึ่งหนึ่ง ตามคำแนะนำของกรมวิชาการเกษตร และใส่ปุ๋ยอินทรีย์ที่ขยายเชื้อด้วยจุลินทรีย์ชุปเปอร์ พด.9 เป็นวิธีที่ดีที่สุด ที่ทำให้ปาล์มน้ำมันมีผลผลิตสูงที่สุดในปีแรก เท่ากับ 1,377.20 กิโลกรัมต่อไร่ ส่วนผลตอบแทนทางเศรษฐกิจเนื่องจากศึกษาในปาล์มน้ำมันเริ่มให้ผลผลิตในปีที่ 3 ฉะนั้น หากวิเคราะห์ผลตอบแทนเหนือต้นทุนการผลิตแล้ว ทุกตัวรับมีผลตอบแทนเหนือต้นทุนทั้งหมดติดลบหรือยังไม่มีกำไร ดังนั้น การจัดการดินเปรี้ยวจัดเพื่อปลูกปาล์มน้ำมัน อายุ 1-3 ปี ควรมีการใส่โดโลไม่ตามค่าความต้องการปุ๋น (LR) ร่วมกับการใส่ปุ๋ยเคมีอัตราครึ่งหนึ่งตามคำแนะนำของกรมวิชาการเกษตร และใส่ปุ๋ยอินทรีย์ที่ขยายเชื้อด้วยจุลินทรีย์ชุปเปอร์ พด.9 กล่าวคือ ปาล์มน้ำมันอายุ 1 ปี ควรมีการจัดการดินเปรี้ยวจัดโดยการใส่โดโลไม่ตามค่าความต้องการปุ๋น (LR) ร่วมกับการใส่ปุ๋ยเคมีสูตร 21-0-0 อัตรา 0.6 กิโลกรัมต่อตัน ปุ๋ยสูตร 0-3-0 อัตรา 0.7 กิโลกรัมต่อตัน ปุ๋ยสูตร 0-0-60 อัตรา 0.3 กิโลกรัมต่อตัน และใส่ปุ๋ยอินทรีย์ที่ขยายเชื้อด้วยจุลินทรีย์ชุปเปอร์ พด.9 อัตรา 3 กิโลกรัม

ต่อต้น เมื่อปัลมน้ำมันอายุ 2 ปี ควรมีการจัดการดินเปรี้ยวจัดโดยการใส่โดโลไมท์ตามค่าความต้องการปูน (LR) ร่วมกับการใส่ปุ๋ยเคมีสูตร 21-0-0 อัตรา 1.8 กิโลกรัมต่อต้น ปุ๋ยสูตร 0-3-0 อัตรา 1.5 กิโลกรัมต่อต้น ปุ๋ยสูตร 0-0-60 อัตรา 1.3 กิโลกรัมต่อต้น และใส่ปุ๋ยอินทรีย์ที่ขยายเชื้อด้วยจุลินทรีย์ชุบเปอร์ พด.9 อัตรา 3 กิโลกรัมต่อต้น และเมื่อปัลมน้ำมันอายุ 3 ปี ควรมีการจัดการดินเปรี้ยวจัดโดยการใส่โดโลไมท์ตามค่าความต้องการปูน (LR) ร่วมกับการใส่ปุ๋ยเคมีสูตร 21-0-0 อัตรา 2.5 กิโลกรัมต่อต้น ปุ๋ยสูตร 0-3-0 อัตรา 1.5 กิโลกรัมต่อต้น ปุ๋ยสูตร 0-0-60 อัตรา 1.5 กิโลกรัมต่อต้น และใส่ปุ๋ยอินทรีย์ที่ขยายเชื้อด้วยจุลินทรีย์ชุบเปอร์ พด.9 อัตรา 3 กิโลกรัมต่อต้น โดยปุ๋ยเคมีแบ่งใส่ 3 ครั้งต่อปี สัดส่วน 50 : 25 : 25 เปอร์เซ็นต์ ในช่วงต้นฤดูฝน กลางฤดูฝน และปลายฤดูฝน

2. ปัลมน้ำมันเริ่มให้ผลผลิต อายุ 3-5 ปี ได้ทำการศึกษาผลการใช้ปุ๋ยชีวภาพและลดอัตราปุ๋ยเคมีต่อการเพิ่มผลผลิตของปัลมน้ำมันในพื้นที่ดินเปรี้ยวจัด จังหวัดพัทลุง โดยทำการศึกษาสมบัติทางเคมีของดิน การเจริญเติบโตและผลผลิตของปัลมน้ำมัน ต้นทุนและผลตอบแทนทางเศรษฐกิจ เพื่อเป็นแนวทางในการจัดการดินเปรี้ยวจัด ด้วยการจัดการธาตุอาหารพืชร่วมกับเทคโนโลยีชีวภาพของกรมพัฒนาที่ดินให้เหมาะสมต่อการเจริญเติบโตและผลผลิตของปัลมน้ำมันในดินเปรี้ยวจัด ซึ่งสมบัติทางเคมีของดินหลังการทดลอง พบว่า ค่าปฏิกิริยาดินมีค่าเพิ่มสูงขึ้นในตัวรับที่มีการใส่ปุ๋ยอินทรีย์ เมื่อเปรียบเทียบกับตัวรับที่ไม่มีการใส่ปุ๋ยอินทรีย์ ความต้องการปูนของดินในตัวรับที่มีการใส่ปุ๋ยอินทรีย์ จะมีปริมาณลดลง เมื่อเปรียบเทียบกับตัวรับที่ไม่มีการใส่ปุ๋ยอินทรีย์ ปริมาณอินทรีย์วัตถุในดินจะเพิ่มขึ้นทุกตัวรับ ปริมาณในตระเจนทั้งหมดในดินลดลงในทุกตัวรับ ยกเว้นการใส่ 30 % ของปุ๋ยเคมีตามอัตราแนะนำของกรมวิชาการเกษตร ร่วมกับปุ๋ยชีวภาพ พด.12 อัตรา 15 กิโลกรัมต่อต้นและการใส่ 40 % ของปุ๋ยเคมีตามอัตราแนะนำของกรมวิชาการเกษตร ร่วมกับปุ๋ยชีวภาพ พด.12 อัตรา 15 กิโลกรัมต่อต้น ส่วนปริมาณฟอสฟอรัสที่เป็นประโยชน์ โพแทสเซียมที่เป็นประโยชน์ แคลเซียมและแมกนีเซียมที่สำคัญได้ มีปริมาณเพิ่มสูงขึ้นทุกตัวรับ การเจริญเติบโตและผลผลิตของปัลมน้ำมัน พบว่า ตัวรับที่ 6 ที่มีการใส่ 30 % ของปุ๋ยเคมีตามอัตราแนะนำของกรมวิชาการเกษตร ร่วมกับปุ๋ยชีวภาพ พด.12 อัตรา 15 กิโลกรัมต่อต้น จะมีผลทำให้ค่าเฉลี่ยตลอดการทดลองของความยาวใบ ความกว้างใบ จำนวนหลาย และน้ำหนักสดผลผลิตของปัลมน้ำมันมีค่ามากที่สุด เท่ากับ 81.43, 4.39 เซนติเมตร 15.86 thalaytottantottapee และ 3,392.64 กิโลกรัมต่อไร่ต่อปี ตามลำดับ สำหรับต้นทุนและผลตอบแทนทางเศรษฐกิจ พบว่า ในปี 2561 (ปัลมน้ำมัน อายุ 3 ปี) มีรายได้เหนือต้นทุนผันแปรติดลบหรือขาดทุนทุกตัวรับ ในขณะที่ปี 2562 (ปัลมน้ำมัน อายุ 4 ปี) และ 2563 (ปัลมน้ำมัน อายุ 5 ปี) ตัวรับที่ 6 ที่มีการใส่ 30 % ของปุ๋ยเคมีตามอัตราแนะนำของกรมวิชาการเกษตร ร่วมกับปุ๋ยชีวภาพ พด.12 อัตรา 15 กิโลกรัมต่อต้น มีรายได้เหนือต้นทุนผันแปรมากที่สุด เท่ากับ 1,846.68 และ 7,774.92 บาทต่อไร่ ตามลำดับ ดังนั้น การจัดการดินเปรี้ยวจัดเพื่อปลูกปัลมน้ำมัน ที่มีอายุ 3-5 ปี ควรมีการใส่โดโลไมท์ตามค่าความต้องการปูน (LR) ร่วมกับการใส่ 30 % ของปุ๋ยเคมีตามอัตราแนะนำของกรมวิชาการเกษตร ร่วมกับปุ๋ยชีวภาพ พด.12 อัตรา 15 กิโลกรัมต่อต้น ก่าวคือ ปัลมน้ำมันอายุ 3 ปี ควรมีการจัดการดินเปรี้ยวจัดโดยการใส่โดโลไมท์ตามค่าความต้องการปูน (LR) ร่วมกับการใส่ปุ๋ยเคมีสูตร 21-0-0 อัตรา 1.5 กิโลกรัมต่อต้น ปุ๋ยสูตร 0-3-0 อัตรา 0.9 กิโลกรัมต่อต้น ปุ๋ยสูตร 0-0-60 อัตรา 0.9 กิโลกรัมต่อต้น และใส่ปุ๋ยชีวภาพ พด.12 อัตรา 15 กิโลกรัมต่อต้น เมื่อปัลมน้ำมันอายุ 4 ปี ควรมีการจัดการดินเปรี้ยวจัดโดยการใส่โดโลไมท์ตามค่าความต้องการปูน (LR) ร่วมกับการใส่ปุ๋ยเคมีสูตร 21-0-0 อัตรา 1.5 กิโลกรัมต่อต้น ปุ๋ยสูตร 0-3-0 อัตรา 0.9 กิโลกรัมต่อต้น ปุ๋ยสูตร 0-0-60 อัตรา 1.2 กิโลกรัมต่อต้น และใส่ปุ๋ยชีวภาพ พด.12 อัตรา 15 กิโลกรัมต่อต้น และเมื่อปัลมน้ำมันอายุ 5 ปี ควรมีการจัดการดินเปรี้ยวจัดโดยการใส่โดโลไมท์ตามค่าความต้องการปูน (LR) ร่วมกับการใส่ปุ๋ยเคมีสูตร 21-0-0 อัตรา 1.5 กิโลกรัมต่อต้น ปุ๋ยสูตร 0-3-0 อัตรา 0.9 กิโลกรัมต่อต้น ปุ๋ยสูตร 0-0-60 อัตรา 1.2 กิโลกรัมต่อต้น และใส่ปุ๋ยชีวภาพ พด.12 อัตรา 15

กิโลกรัมต่อตัน โดยปุ๋ยเคมีแบ่ง成 3 ครั้งต่อปี สัดส่วน 50 : 25 : 25 เปอร์เซ็นต์ ในช่วงต้นฤดูฝน กลางฤดูฝน และปลายฤดูฝน

3. ปาล์มน้ำมันที่ให้ผลผลิตแล้ว ช่วงอายุ 5 ปี ขึ้นไป ได้ทำการศึกษาผลการใช้ปุ๋ยชีวภาพและปุ๋ยอินทรีย์คุณภาพสูงต่อน้ำดินและน้ำหนักของพะลายของปาล์มน้ำมันที่ปลูกในพื้นที่ดินเปรี้ยวจัด จังหวัดพัทลุง โดยทำการศึกษาสมบัติทางเคมีของดิน ขนาดและน้ำหนักของพะลายของปาล์มน้ำมัน ต้นทุนและผลตอบแทนทางเศรษฐกิจ เพื่อเป็นแนวทางในการจัดการดินเปรี้ยวจัด ด้วยปุ๋ยอินทรีย์และเทคโนโลยีชีวภาพ ของกรมพัฒนาที่ดินให้เหมาะสม ต่อขนาดและน้ำหนักของพะลายของปาล์มน้ำมันที่ปลูกในพื้นที่ดินเปรี้ยวจัด ซึ่งสมบัติทางเคมีของดินหลังการทดลอง พบว่า ค่าปฏิกิริยาดินมีค่าเพิ่มสูงขึ้นในตัวรับที่มีการใส่ปุ๋ยอินทรีย์เมื่อเปรียบเทียบกับตัวรับที่ไม่มีการใส่ปุ๋ยอินทรีย์ ความต้องการปูนของดินในตัวรับตัวรับที่มีการใส่ปุ๋ยอินทรีย์จะมีปริมาณลดลงเมื่อเปรียบเทียบกับตัวรับที่ไม่มีการใส่ปุ๋ยอินทรีย์ ปริมาณอินทรีย์ตั้งแต่ในต้นจะเพิ่มขึ้นทุกตัวรับ ยกเว้นตัวรับที่ใส่เฉพาะปุ๋ยเคมี ปริมาณในโตรเจนทั้งหมดของดินเพิ่มเล็กน้อยในทุกตัวรับ ยกเว้นแปลงควบคุม ส่วนปริมาณฟอฟอรัสที่เป็นประโยชน์ โพแทสเซียมที่เป็นประโยชน์ แคลเซียม และแมกนีเซียมมีปริมาณเพิ่มสูงขึ้นทุกตัวรับ สำหรับขนาดและน้ำหนักของพะลาย และน้ำหนักสดผลผลิตของปาล์มน้ำมัน พบว่า การใส่ปุ๋ยเคมีอัตราครึ่งหนึ่งตามค่าวิเคราะห์ดินร่วมกับปุ๋ยอินทรีย์คุณภาพสูง อัตรา 15 กิโลกรัมต่อตัน จะทำให้ค่าเฉลี่ยความยาวและเส้นรอบวงของพะลายปาล์มน้ำมัน และน้ำหนักสดผลผลิตปาล์มน้ำมันมากที่สุด เท่ากับ 36.66 และ 89.39 เซนติเมตร และ 2,445.93 กิโลกรัมต่อไร่ต่อปี ตามลำดับ ส่วนต้นทุนและผลตอบแทนทางเศรษฐกิจ พบว่า ปาล์มน้ำมันอายุ 5 (ปี 2561) และปาล์มน้ำมันอายุ 6 ปี (ปี 2562) แปลงควบคุมมีรายได้เหนือต้นทุนผันแปรมากที่สุดเท่ากับ 3,173.32 และ 1,167.27 บาทต่อไร่ ตามลำดับ เมื่อปาล์มน้ำมันอายุ 7 ปี (ปี 2563) การใส่ปุ๋ยเคมีอัตราครึ่งหนึ่งตามค่าวิเคราะห์ดินร่วมกับปุ๋ยอินทรีย์คุณภาพสูง อัตรา 15 กิโลกรัมต่อตัน มีรายได้เหนือต้นทุนผันแปรมากที่สุดเท่ากับ 2,518.66 บาทต่อไร่ ดังนั้น การจัดการดินเปรี้ยวจัดเพื่อปลูกปาล์มน้ำมัน ที่มีอายุมากกว่า 5 ปี ขึ้นไป ควรมีการจัดการดินเปรี้ยวจัดโดยการใส่โดโลไมท์ตามค่าความต้องการปูน (LR) ร่วมกับปุ๋ยเคมีอัตราครึ่งหนึ่งตามค่าวิเคราะห์ดิน และปุ๋ยอินทรีย์คุณภาพสูง อัตรา 15 กิโลกรัมต่อตัน

สรุปผลการทดลอง

การจัดการดินเปรี้ยวจัดที่เหมาะสมเพื่อความเป็นประโยชน์ของราตุอาหารพืชต่อการผลิตของปาล์มน้ำมันที่ปลูกในจังหวัดพัทลุง สามารถแบ่งการจัดการตามช่วงอายุของปาล์มน้ำมัน คือ ช่วงก่อนให้ผลผลิต ปาล์มน้ำมันอายุ 1-3 ปี เกษตรกรควรปรับปรุงดินเปรี้ยวจัดด้วยการใส่โดโลไมท์ตามค่าความต้องการปูน (LR) ร่วมกับการใส่ปุ๋ยเคมีอัตราครึ่งหนึ่งตามค่าแนะนำของกรมวิชาการเกษตร และใส่ปุ๋ยอินทรีย์ที่ขยายเชื้อตัวยจุลินทรีย์ชูเบอร์ พ.ด.9 อัตรา 3 กิโลกรัมต่อตัน และเมื่อปาล์มน้ำมันเริ่มให้ผลผลิต (อายุ 3-5 ปี) ควรมีการใส่โดโลไมท์ตามค่าความต้องการปูน (LR) ร่วมกับการใส่ 30% ของปุ๋ยเคมีตามอัตราแนะนำของกรมวิชาการเกษตร ร่วมกับปุ๋ยชีวภาพ พ.ด.12 อัตรา 15 กิโลกรัมต่อตัน และเมื่อปาล์มน้ำมันที่ให้ผลผลิตแล้ว ช่วงอายุ 5 ปี ขึ้นไป ควรมีการจัดการดินเปรี้ยวจัดโดยการใส่โดโลไมท์ตามค่าความต้องการปูน (LR) ร่วมกับปุ๋ยเคมีอัตราครึ่งหนึ่งตามค่าวิเคราะห์ดิน และปุ๋ยอินทรีย์คุณภาพสูง อัตรา 15 กิโลกรัมต่อตัน

ข้อเสนอแนะ

หากเกษตรกรผู้ปลูกปาล์มน้ำมันมีการนำเศษวัสดุที่เหลือใช้จากการทำเกษตรที่เหลือใช้เป็นวัตถุติดในการผลิตปุ๋ยหมัก นำหมักชีวภาพ และปุ๋ยอินทรีย์คุณภาพสูง จะเป็นแนวทางหนึ่งในการลดต้นทุนผันแปรรวม และสามารถเพิ่มรายได้เหนือต้นทุนผันแปรได้

ประโยชน์ที่ได้รับ

1. ได้แนวทางในการจัดการดินเปรี้ยวจัดให้เหมาะสมต่อการเจริญเติบโตและเพิ่มผลผลิตในแต่ละช่วงอายุของปาล์มน้ำมัน
2. สามารถนำไปเผยแพร่ให้แก่เกษตรกรและผู้ที่สนใจ รวมทั้งสถาบันทางการศึกษาและหน่วยในสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เพื่อการส่งเสริมและต่อยอดการวิจัยเพื่อพัฒนาไปสู่การลดต้นทุน และเพิ่มผลผลิตปาล์มน้ำมันต่อไป

เอกสารอ้างอิง

กรมพัฒนาที่ดิน. 2548. รายงานการจัดการทรัพยากรดินเพื่อการปลูกพืชเศรษฐกิจหลักตามกลุ่มชุดดิน: เล่ม ที่ 1 ดินบนพื้นที่ราบต่ำ. กรมพัฒนาที่ดิน กระทรวงเกษตรและสหกรณ์.

กรมพัฒนาที่ดิน. 2558. คู่มือการพัฒนาที่ดินสำหรับหมวดดินอาสาและเกษตรกร. กรมพัฒนาที่ดิน กระทรวงเกษตรและสหกรณ์.

กรมพัฒนาที่ดิน. 2559. **ปุ่ยชีวภาพ พด.12.** แหล่งที่มา:

http://www1.ldd.go.th/menu_5wonder/pd_12.html; 10 พฤษภาคม 2559.

กรมวิชาการเกษตร. 2548. เอกสารวิชาการปาล์มน้ำมัน. กรมวิชาการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์.

กรมวิชาการเกษตร. 2547. **ปาล์มน้ำมัน:** เอกสารวิชาการลำดับที่ 16/2547. กรมวิชาการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์.

กรมส่งเสริมการเกษตร. 2552. เอกสารวิชาการปาล์มน้ำมัน. กรมส่งเสริมการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์.

คณาจารย์ภาควิชาปฐพิทยา. 2548. **ปฐพิทยาเบื้องต้น.** สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. กรุงเทพฯ.

จรรักษ์ จันทร์เจริญสุข. 2530. **เคมีของดิน.** ภาคปฐพิทยา คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

เจริญ เจริญจำรัสชีพ กำชัย กาญจนวนศรีชู และเมธิน ศิริวงศ์. 2540. การจัดการดินกรดในประเทศไทย. กรมพัฒนาที่ดิน กระทรวงเกษตรและสหกรณ์.

เจริญ เจริญจำรัสชีพ. 2541. **ดินเปรี้ยวจัดและการจัดการเพื่อใช้ประโยชน์ทางการเกษตรในประเทศไทย.** กรมพัฒนาที่ดิน กระทรวงเกษตรและสหกรณ์.

เจริญ เจริญจำรัสชีพ และรสมາลิน ณ ระนอง. 2542. คู่มือการใช้วัสดุปูนเพื่อการเกษตรเพื่อปรับปรุงดิน เปรี้ยวจัด. โครงการพัฒนาพื้นที่ดินเปรี้ยว. กรมพัฒนาที่ดิน กระทรวงเกษตรและสหกรณ์.

ชัยรัตน์ นิลนนท์ และจำเป็น อ่อนทอง. 2538. **การใช้ปุ๋ยเพื่อเพิ่มผลผลิตและคุณภาพปาล์มน้ำมัน.** ภาควิชา ธรณีศาสตร์ คณะทรัพยากรธรรมชาติ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

ชัยวัฒน์ สิทธิบุศย์ อภิชาต จงสกุล มโนพงษ์ สามารถ บุญยรงค์ นานรัตน์ ถาวร มีชัย สมโภต์ ดำเนินงาม และ ปัญญา เอี่ยมอ่อน. 2548. **ศักยภาพการปลูกปาล์มน้ำมันในพื้นที่ดินเปรี้ยวและดินอินทรีย์ ใน เอกสารประกอบการประชุมวิชาการ กรมพัฒนาที่ดิน ประจำปี 2548 กระทรวงเกษตรและสหกรณ์.**

ธีระ เอกสมทรายเมฆ ชัยรัตน์ นิลนนท์ ธีรพงศ์ จันทรนิยม และ ประกิจ ทองคำ. 2546. **คู่มือปาล์มน้ำมันและ การจัดการสวน.** คณะทรัพยากรธรรมชาติ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

ธีระ เอกสมทราเมษฐ์ ชัยรัตน์ นิลนนท์ ธีระพงศ์ จันทรนิยม ประกิจ ทองคำ และ สมเกียรติ สีสันอ. 2548.
เส้นทางสู่ความสำเร็จการผลิตปาล์มน้ำมัน. ศูนย์วิจัยและพัฒนาการผลิตปาล์มน้ำมันคณฑ์
ทรัพยากรธรรมชาติ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

ธีระพงษ์ จันทรนิยม. 2559. คู่มือเกษตรกรรมการผลิตปาล์มน้ำมันอย่างมีประสิทธิภาพ. ศูนย์วิจัยและ
พัฒนาการผลิตปาล์มน้ำมัน คณฑ์ทรัพยากรธรรมชาติ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

นครราย มณีวรรณ. 2536. ความต้องการปูนของดินที่ระดับความลึกต่าง ๆ ในดินเปรี้ยวจัด. กรมพัฒนา
ที่ดิน กระทรวงเกษตรและสหกรณ์.

นครราย มณีวรรณ. 2550. การพัฒนาพื้นที่ดินเปรี้ยวจัดเพื่อเพิ่มผลผลิตและคุณภาพปาล์มน้ำมัน. กรม
พัฒนาที่ดิน กระทรวงเกษตรและสหกรณ์.

นิตยา อัชรเนียม. 2547. ยุทธศาสตร์ปาล์มน้ำมันไทย. วารสารเคหการเกษตร. ปีที่ 28. ฉบับที่ 8.ส.ค.2547.
น. 214-220

พิสุทธิ์ วิจารสรณ์ ชัยวัฒน์ สิทธิบุศย์ ภิชาต จงสกุล ถาวร มีชัย สายหยุด ภักดีสุวรรณ์ เจริญ ศิริอุดมกาส สม
จิต อินทร์มนี สามารถ เดียวพิพิธสุคนธ์ นวลเครื่อง กาญจนกุล สุพร บุญประดับ และ พจนีร์ มอญเจริญ.
2536. คู่มือการปรับปรุงดินเปรี้ยวจัดเพื่อการเกษตร. ศูนย์ศึกษาการพัฒนาพิกุลทองอันเนื่องมาจาก
พระราชดำริ.

มัทธนา ชัยมหաวน มงคล ผ่านเมือง และ จั้สศรี สุมนังกุล. 2557. การศึกษาการปลูกปาล์มน้ำมันในพื้นที่
สวนล้มร้างทุ่งรังสิต. กรมพัฒนาที่ดิน กระทรวงเกษตรและสหกรณ์.

มุกดา สุขสวัสดิ์. 2545. ปุ๋ยอินทรีย์. สำนักพิมพ์โอดี้ยนสโตร์. กรุงเทพฯ.

ยงยุทธ โอดสกสภา วรรถติษฐ์ วงศ์มนีโรจน์ และ ชาลิต ยงประยูร. 2551. ปุ๋ยเพื่อการเกษตรยั่งยืน. สำนักพิมพ์
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, กรุงเทพฯ.

ยงยุทธ โอดสกสภา. 2547. หลักการใช้ปุ๋ยกับยางพาราและปาล์มน้ำมัน. ในวารสารดินและปุ๋ย: 26(4) ตุลาคม-
ธันวาคม.

บริษัท ยูนิโภนน้ำมันปาล์ม จำกัด (มหาชน). 2556. เมล็ดพันธุ์ปาล์มน้ำมันลูกผสมยูนิวานิช. เอกสารเผยแพร่.

ประกิจ ทองคำ วรรณฯ เลี้ยวาริน ธีระพงศ์ จันทรนิยม ชัยรัตน์ นิลนนท์ และ ธีระ เอกสมทราเมษฐ์. 2543.
การเก็บตัวอย่างดินและใบปาล์มน้ำมันเพื่อส่งวิเคราะห์ในห้องปฏิบัติการ. ในจดหมายข่าวปาล์มน้ำมัน.
น้ำมัน. ปีที่ 1 ฉบับที่ 2.

ศูนย์วิจัยปาล์มน้ำมันสุราษฎร์ธานี. 2554. องค์ความรู้ปาล์มน้ำมันเพื่อการจัดการสวนปาล์มน้ำมันให้มี
ประสิทธิภาพ. ในข่าวสารปาล์มน้ำมัน ฉบับพิเศษ.

สายใจ มนีรัตน์ สายหยุด เพชรสุข และ วีโรจน์ ปันพร. 2558. การเพิ่มความเป็นประโยชน์ของฟอสฟอรัส
ในดินเปรี้ยวจัดที่ผ่านการใส่ปูนโดยใช้จุลทรีย์ชูเปอร์พด.9. ในการประชุมวิชาการดินและปุ๋ย
แห่งชาติ ครั้งที่ 4. มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

สำนักงานจังหวัดพัทลุง. 2560. แผนพัฒนาจังหวัดพัทลุง ปี 2561-2564. กลุ่มงานยุทธศาสตร์และข้อมูลเพื่อการพัฒนาจังหวัด จังหวัดพัทลุง.

สำนักสำรวจดินและวางแผนการใช้ที่ดิน. 2548. ลักษณะและสมบัติของชุดดินในภาคใต้และฝั่งทะเลภาคตะวันออกของประเทศไทย. กรมพัฒนาที่ดิน กระทรวงเกษตรและสหกรณ์.

สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร. 2560. สถานการณ์ปาล์มน้ำมันปี 2559. สำนักนโยบายและแผนพัฒนาการเกษตร สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์: แหล่งที่มา: <http://www.oac.th>. 12 พฤษภาคม 2560.

สำนักเทคโนโลยีชีวภาพทางดิน. 2551. การผลิตปุ๋ยอินทรีย์น้ำได้โดยใช้สารเร่งซุปเปอร์ พด.2. เอกสารคำแนะนำ. กรมพัฒนาที่ดิน กระทรวงเกษตรและสหกรณ์.

สำนักวิทยาศาสตร์เพื่อการพัฒนาที่ดิน. 2547ก. คู่มือการวิเคราะห์ตัวอย่างดิน น้ำ ปุ๋ย พืช วัสดุปรับปรุงดิน และการวิเคราะห์เพื่อตรวจสอบมาตรฐานสินค้า เล่มที่ 1. กรมพัฒนาที่ดิน กระทรวงเกษตรและสหกรณ์.

สำนักวิทยาศาสตร์เพื่อการพัฒนาที่ดิน. 2547ข. คู่มือการวิเคราะห์ตัวอย่างดิน น้ำ ปุ๋ย พืช วัสดุปรับปรุงดิน และการวิเคราะห์เพื่อตรวจสอบมาตรฐานสินค้า เล่มที่ 2. กรมพัฒนาที่ดิน กระทรวงเกษตรและสหกรณ์.

สถานีอุตุนิยมวิทยาพัทลุง. 2563. ข้อมูลอุตุนิยมวิทยา ประจำปี 2561-2563. กรมอุตุนิยมวิทยา กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม.

Rankine, I. and T.H. Fairhurst. 1998. Field Handbook : Oil Palm Series (Mature). Potash and Phosphate Institute. Oxford Graphic Printers Pte. Ltd. Singapore.

Richardson, D.L. 1986. Oil palm research and development project. Horticultural Research Institute, Department of Agriculture.